

FF 5047

ALAPÍTVÁ 1951

közgazdász

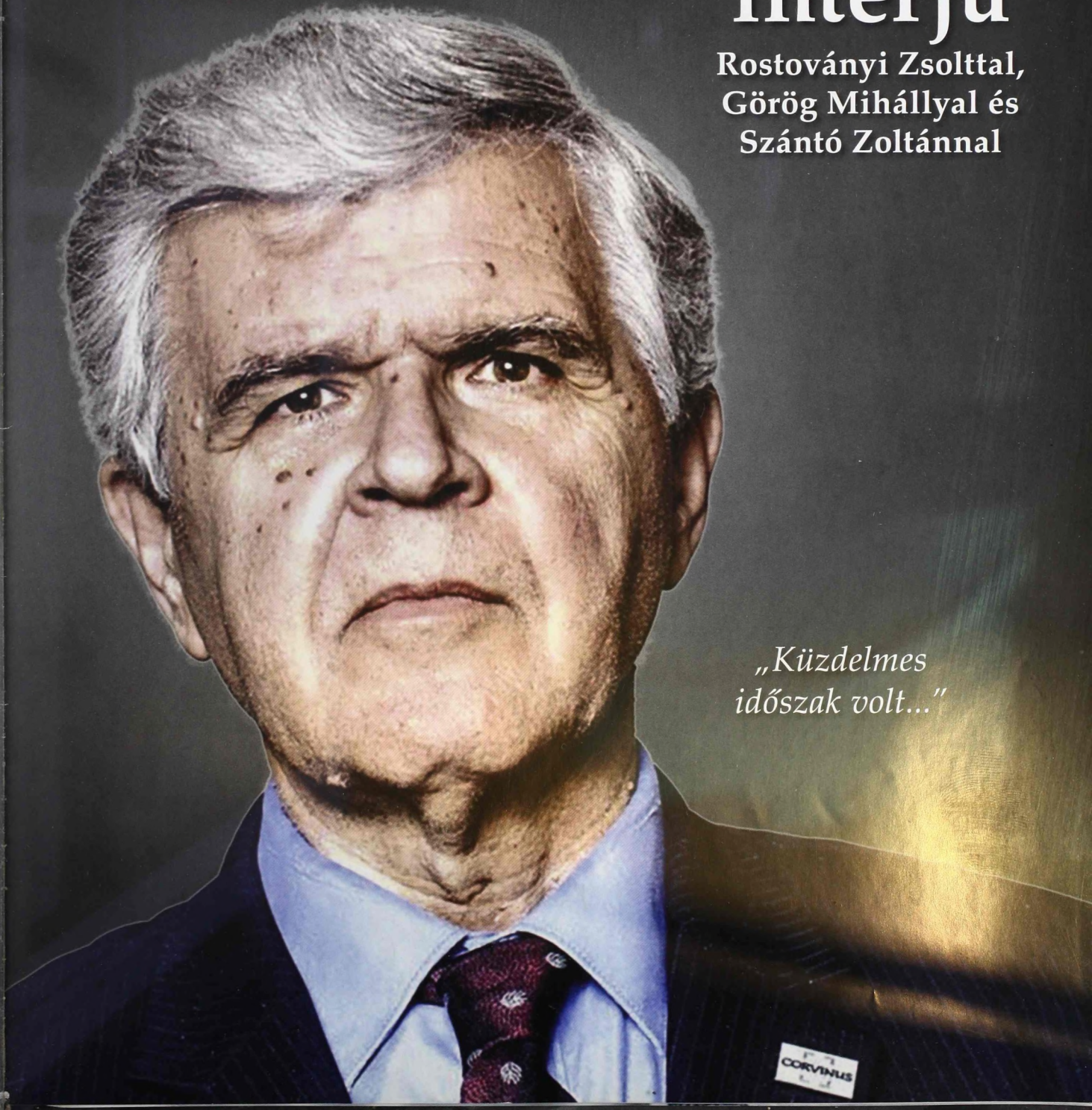
MAGYARORSZÁG LEGRÉGEBBEN MEGJELENŐ FELSŐOKTATÁSI LAPJA

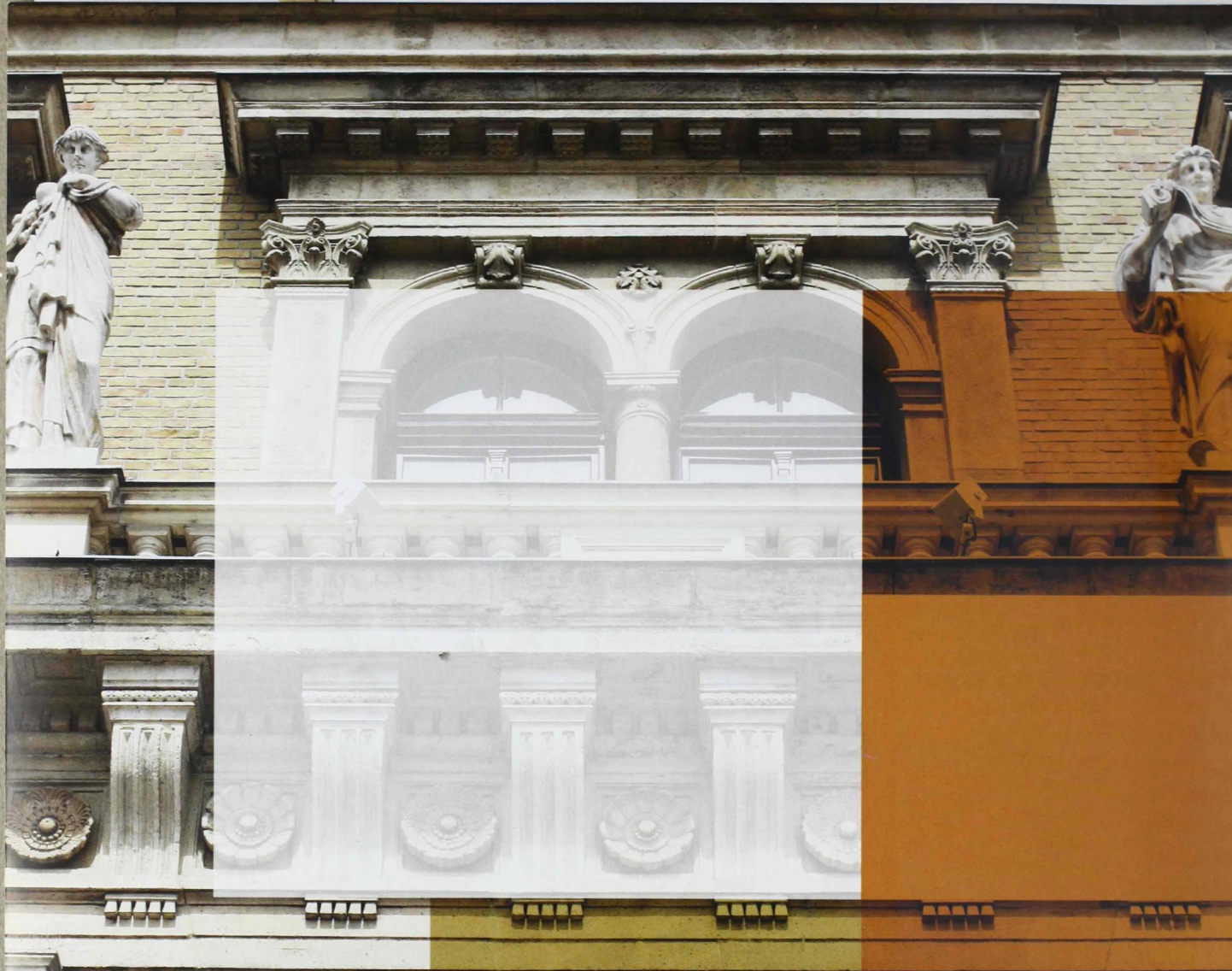
LVII. ÉVFOLYAM KÜLÖNSZÁM

Exkluzív interjú

Rostoványi Zsolttal,
Görög Mihállyal és
Szántó Zoltánnal

*„Küzdelmes
időszak volt...”*

BUDAPESTI
CORVINUS
EGYETEM

www.uni-corvinus.hu

Főszerkesztői gondolatok

A változás sosem egyszerű. Mindannyiunk életében ismert, és bár sokszor félünk tőle, legtöbb esetben szükségszerű. Félünk az ismeretlentől, attól, ami eltér a megszokottól. A kialakított rutinjaink idővel berögzültté válnak. Csukott szemmel is eltalálunk az irodánkba, bármikor el tudjuk képzelni az ajtóig vezető utat. Ha fejből nem is tudjuk, hogy hány lépcső vezet oda, a lábunk emlékszik minden egyes lépésre.

De vajon el tudjuk-e képzelni azt, hogy megérkezünk, és az iroda már nem a miénk többé? Azt, hogy belépve arra a helyre, ahol huzamosabb ideig töltöttük mindennapjaink jelentős részét, ahol döntéseket hoztunk és sikereket értünk el, ahol küzdöttünk a sűrű hétköznappal, valaki másé.

Ha sokáig vagyunk egy szervezet élén, a szervezet hozzánk nő. Olyanná válik, mint egy gyermek, akit mi gondozunk, nevelünk. Látjuk, ahogy nő, tapasztal, és egyre rutinosabbá válik. Hiába érezzük a magunkénak, ez a szülő-gyermek viszony szépen lassan, még ha nem is akarjuk észrevenni, átalakul. Ahogy egy kisgyermek, úgy lesz egy szervezet, egy cég, egy egyetem is szépen lassan önjáró. Sokszor nehéz elfogadnunk, hogy nem kell többé fognunk a kezét, valaki más teszi meg ezt helyettünk. Egy anya helyett egy barátnő, egy rektor helyett egy új rektor. A legtöbb, amit tehetünk, és amit meg is kell tennünk, – ha másért nem is, a saját lelki békénkért mindenképpen – hogy átadjuk a tudást. Azt a tudást, ami lehetővé teszi a kontinuitást, hogy ha aggódva is, de biztosak lehessünk abban, hogy mi mindent megtettünk.

Úgy gondolom, Dr. Rostoványi Zsolt Rektor Úr így járt el. Méltósággal, és – ahogyan azt az interjúnk során is mondta – stabil légkört teremtve adta át a hajókormányt. Biztos vagyok benne, hogy vigyázó és őrző tekintete továbbra sem fordul el egyetemünkről. Következzék bármiféle változás, legyen az bármennyire is szokatlan, bármilyen vizek felé is tartson ez a hajó, tisztában van vele, hogy az árboc stabil, a legénység jó, és, hogy a változás mindig szükségszerű.

Gelencsér Ferenc
Főszerkesztő

Az elmúlt időszak számos átalakulást hozott, mind a felsőoktatás, mind intézményünk életében. Azonban számunkra is világos, hogy a fejlődés kizárólagos forrása a változás.

A Rektori Vezetés és a Hallgatói Önkormányzat között az elmúlt időszakban voltak kisebb-nagyobb súrlódások, azonban a hosszas tárgyalások és az érvek felsorakoztatása után legtöbb esetben sikerült egyezségekre jutnunk. A kompromisszumoknak köszönhetően – amelyet ezúton is köszönünk – arra törekedtünk, hogy megőrizzük egyetemünk presztízsét melynek eredményeként mindvégig Magyarország és a régió egyik vezető egyeteme maradhattunk. Igaz, nem volt könnyű ez az időszak, az egyetem kevesebb pénzből tudott gazdálkodni.

Szomorúan vettük tudomásul a Budai Campus elcsatolását is; mindezek ellenére továbbra is képesek voltunk szakmai szinten kiemelkedőt alkotni. A hagyományokat szem előtt tartva és a megváltozott feltételeket figyelembe véve, a hatékony közös munka reményében bizakodva tekintünk a jövőbe.

Az előző BCE-HÖK elnökeinek nevében is termékeny és élvezetes, sikereiben gazdag szakmai munkát, jó egészséget kívánok Dr. Rostoványi Zsolt Rektor Úrnak. Az alkotói szabadság után várjuk, hogy visszatérjen köreinkbe és folytathassa szakmai tevékenységét Egyetemünkön.

Pálfi Gergely
BCE-HÖK Elnök

Egy korszak vége

2016 június 30-án lejár a jelenlegi rektori vezetés mandátuma. Az elmúlt évek élményeiről, tapasztalatairól kérdeztük, egy kerekasztal beszélgetés során Dr. Rostoványi Zsolt Rektort, Dr. Görög Mihály Fejlesztési Rektorhelyettest és Dr. Szántó Zoltán Oktatási Rektorhelyettest.

Ha visszagondolnak munkásságukra, mely időszakra emlékeznek vissza a legszívesebben? Mi az a legkedvesebb emlékük, ami mindig jó érzéssel tölti el Önöket, szívesen gondolnak rá vissza?

Rostoványi Zsolt: Én az egész időszakra jó érzéssel gondolok vissza, bár az az igazság, hogy az időszak első fele különösen küzdelmes volt. 2013 szerintem minden idők legrosszabb éve közé tartozik az Egyetem eddigi, reméljük jövőbeli történetében is. Komoly problémák voltak, a külső és a belső feltételek nagyon kedvezőtlenül alakultak. 2014-től kezdve már jött egy felfelé ívelés, 2015 pedig már megteremtette annak a lehetőségét, hogy az Egyetem egy fejlődési pályára álljon rá. Ebből a szempontból tehát azt tudom mondani, hogy *az utolsó időszak az, ami már a kibontakozásé volt.* Az Egyetem helyzete stabilizá-

lódott, és olyan megállapodásokat kötött, amelyek biztosítják azt az Intézményfejlesztési Tervben is megfogalmazott célt, hogy Közép- és Kelet Európa vezető Társadalomtudományi Egyetemévé váljék.

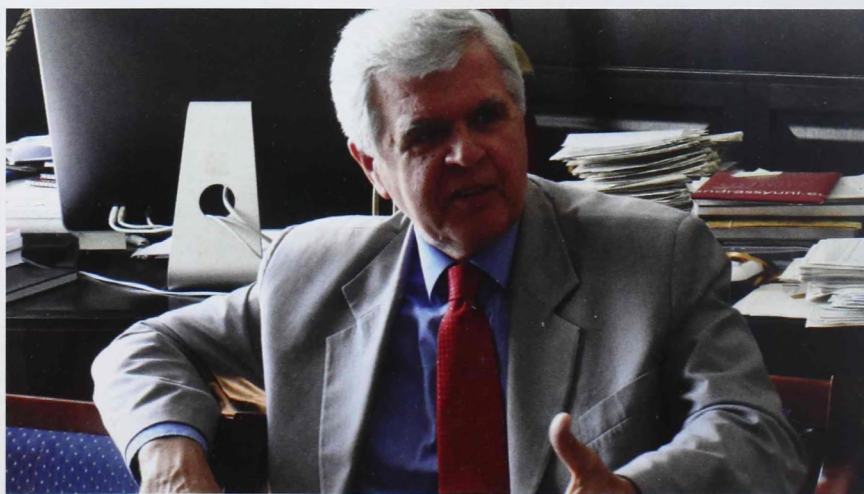
Görög Mihály: Én ehhez annyit tennék még hozzá, hogy mindazon nehézségek és körülmények ellenére, amiket a Rektor Úr mondott, a rektori vezetésben mindig megvolt az a fajta összetartás, ami nélkül - én azt gondolom - nem lehetett volna túljutni az akadályokon. Az tehát biztos, hogy egy olyan kollegiális együttműködés nélkül, ami itt volt, nem lehetett volna eredményt elérni. Azért tartom ezt nagyon fontosnak kiemelni, mert enélkül még jó körülmények között sem lehet jól működni, hát még annyi sok nehezítő körülmény közepette, ami sajnálatos módon pont erre a rektori vezetési periódusra jutott, amiben mi szolgáltunk.

Szántó Zoltán: Valóban, ahogy már említették, nem volt könnyű időszak, de talán éppen ez adta szépségét. Egy nagyon izgalmas periódus volt ez a Corvinus Egyetem életében. Sok külső és belső prob-

vannak. Én azt gondolom, hogy ebben a nehéz időszakban is mindannyian örömmel tudunk visszaemlékezni azokra a pillanatokra, amikor például a vonalhúzás eredményeként évről évre konstatáltuk, hogy a Corvinus iránti hallgatói érdeklődés nemhogy töretlen, hanem folyamatosan emelkedik mind a magyar nyelvű, mind az angol nyelvű programok iránt. Mindig örömmel állunk meg egy pillanatra a nagy rohanásban, még a legnagyobb nehézségek közepette is, amikor átadjuk az okleveleket a végzős alap- és mesterképzési szakos hallgatóknak, doktoranduszoknak. A sok munka és probléma mellett azt gondolom, hogy összességében sikeresek voltak az elmúlt éveink. Ha nem lettek volna ezek a problémák, akkor még előbbre tartanánk, de ahogy Rektor Úr is mondta, a további fejlődés feltételei adóttak. Mind a külső, mind a belső viszonyok konszolidálódni látszanak és tőlünk függ, hogyan tovább. A Corvinuson a feltételek jórészt adóttak az IFT-ben megfogalmazott célok elérése érdekében.

R. Zs.: Csak egy félmondattal megerősíteném, amit Rektorhelyettes Úr mondott, hogy töretlen a hallgatói bizalom az

Egyetem iránt. Végig, a legrosszabb időszakokban is, amikor a média nem feltétlenül a legkedvezőbb szempontból tárgyalta a Corvinus Egyetemet, akkor is kitarítottak a hallgatók. Az Egyetem, talán egye-

lémával szembesültünk. Ezeket a problémákat végül is sikerült kezelni. Ezzel együtt az oktatásban van egyfajta rendszeresség: vonalhúzás, évnnyitó, diplomaosztó minden évben van, akármilyen nehézségek

dülálló módon, gyakorlatilag minden évben növelni tudta a felvett hallgatóinak a számát, és minden évben növekedett az ide jelentkező hallgatók száma is. Még akkor is, amikor aggódtunk, hogy elriasztja a jelentkezőket az, hogy megjelent valamilyen negatív információ a médiában az Egyetemről, de nem így lett. Nem véletlen, hogy most már minden évben mi vezetjük a hallgatói kiválósági rangsort, amit a HVG meg a Heti Válasz számít. Én úgy gondolom, ez nagyon örömteli.

Jövőbeli kérdésekre is kitértek, a következő kérdés ezekhez kapcsolódik. Érintették azt, hogy mi volt a legnagyobb kihívás a rektori vezetésük munkássága alatt?

R. Zs.: Ezt hadd mondjam én, megint csak időrendben. Egyrészt 2012-ben a külső feltételek kedvezőtlen alakulása miatt voltak komoly nehézségek. Ha jól emlékszem, 2012-ben mintegy 1,5 milliárddal kevesebbet kaptunk, mint a megelőző évben, ebből nehéz volt finanszírozni az Egyetemet. Másrészt voltak elképzelések, amelyek veszélyeztették az Egyetemnek a létét is. Erre mindig azt szoktam mondani, hogy a rektori kampány-prezentációnak nem véletlenül az volt a központi mondata, hogy a lét a tét. Ebben az időszakban valóban az egész Egyetem léte volt a tét. Tudjuk, hogy készült egy pólus-koncepció. Az első verzió szerint 2012 tavaszán az Egyetem 6 Karát 3 különböző pólus részeként képzelték el, és ezt nagyon komolyan gondolták. A későbbiekben ez kettőre módosult. A Corvinus Egyetem lett volna az az egyedüli felsőoktatási intézmény, ami nem egy pólushoz tartozott volna, hanem háromhoz. Fel lehet persze tenni a kérdést, hogy mi az a pólus? Ezt senki nem tudta pontosan

megmondani, de a helyettes államtitkár úr azt mondta, akár integráció is lehet a pólusból. Ez volt 2012-ben. 2013-ban pedig volt egy olyan belső konfliktus-helyzet, amit szerintem kár lenne elhallgatni. Volt egy olyan gazdasági főigazgató, akivel az együttműködés finoman szólva problematikus volt. Ez végig kísérte a 2013-as évet. Ezek voltak a legnehezebb időszakok, '14-től kezdve már javult a helyzet, de ne feledkezzünk meg a budai karok 2015-ös elvételéről sem.

G. M.: Ezt annyival lehetne folytatni, hogy a pénzügyi források csökkenése már korábban megkezdődött, de akkor ért el egy olyan kritikus alsó értéket, ami tényleg a finanszírozhatóság határán lebegtette az Egyetemet.

A külső körülményeken, valamint az említett gazdasági főigazgató által generált belső problémákon túljutva egy jelentős mértékű változás következett be az Egyetem vezetésében a kancellári rendszer bevezetésével.

Félreértés ne essék, itt most nem minősíteni akarok, csak a változás tényét hangsúlyozom. Egy állandó harcra kész állapotban kellett, hogy legyünk. Vagy azért, mert külső fenyegetettséget kellett kezelni, elhárítani, vagy azért, mert a gazdasági főigazgató által is generált negatív sajtóvisszhangokat kellett kezelni, miközben át kellett alakítani az egyetemi vezetési rendszert, és így tovább, és így tovább. Azért is emeltem ezeket ki, mert ahogy Rektor Úr korábban mondta, ma egy stabil helyzetű, nyugvóponton lévő egyetem kerül átadásra az új rektori vezetésnek. Kicsit irigyelem is őket, meg kell, hogy mondjam. Előre láthatólag nyugodtabb körülmények között, stabilabb helyzetben tudják megkezdni a munkájukat.

Dr. Prof. Rostoványi Zsolt (Pécel, 1952.)

Islám-szakértő, egyetemi tanár, okleveles közgazdász, a Budapesti Corvinus Egyetem jelenlegi rektora.

Tudományos kutatómunkája középpontjában az iszlám világ és a Nyugat viszonya áll, valamint a globalizáció.

- 1971–1975. Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem, külkereskedelmi szak
- 1976. Elnyeri doktori címét
- 1976–1977. Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Közgazdasági Továbbképző Intézet, nemzetközi gazdasági kapcsolatok szak
- 1982. Megkapta a Miniszteri Dicséret
- 1990. Jeszenszky Géza külügyminiszteri kinevezése miatt bízták meg átmenetileg a nemzetközi kapcsolatok tanszék vezetésével, amely pozíciót sikerült pályázaton újra elnyernie 1992-ben
- 1991. Megszervezte a Posztgraduális Nemzetközi és Diplomáciai Tanulmányok Intézetét (BIGIS), amelynek igazgatója lett.
- 1992–1998. Társadalomtudományi Kar dékánja
- 1998. Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem Aranyérme
- 1998. Megjelent első könyve az *Az iszlám a 21. század küszöbén* címmel
- 2002. Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett
- 2004–2011. Társadalomtudományi Kar dékánja
- 2004. Megjelent második könyve az *Az iszlám világ és a Nyugat* címmel
- 2005. Nemzetközi Tanulmányi Intézet igazgatója
- 2006. Magyar Köztársaság Nemzetközi Kapcsolatairól elismerés
- 2006. Megkapta az MTA doktori címét.
- 2006. Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje
- 2006. Együttélésre ítélve - zsidók és palesztinok küzdelme a Szentföldért
- 2009. Elnök, Nemzetközi Kapcsolatok Doktori Iskola
- 2009. Az azeri-magyar kapcsolatok elmélyítésében szerzett érdemeiért kitüntetés
- 2011. A Közel-Kelet története - A rövid XX. század
- 2012–2016. a Budapesti Corvinus Egyetem rektora

Több mint 250 publikációja jelent meg, melyek közül több mint 50 könyv, könyvrészlet vagy önálló kiadvány. Négy nyelven beszél: angolul, németül, oroszul és arabul.

Sz. Z.: Nehéz lenne bármit is hozzatenni. Csak megerősíteni tudom, hogy valóban az Egyetem önállóságának megőrzése volt a legnagyobb kihívás. Voltak olyan pillanatok, amikor úgy tűnt, ez nem biztos, hogy sikerül. Ennek ellenére én azt gondolom, hogy ezeken az időszakokon túl vagyunk, és azok mellett a belső feltételek mellett, amelyekre szintén utaltak vezetőtársaim, ez nem volt könnyű feladat.

R. Zs.: Még egy példa eszembe jutott. Még 2012-ben a gazdaságtudományi képzésen 95%-kal csökkent az állami finanszírozású helyek száma. Az üzleti képzésben 0, azaz nulla állami finanszírozású helyünk volt, és még ennek ellenére is 7%-kal több hallgatót tudtunk felvenni, mint az előző évben. Akkor, amikor megkaptuk a számadatokat, először azt hittük, hogy rosszul írták és egy nullát eltévesztettek. Tehát ilyen apróságok is voltak.

Megint proaktívok voltak az urak.

R. Zs.: Kitaláljuk a gondolatait.

A Kancelláriával kapcsolatban lesz majd egy kérdésem. Azonban a következő az lenne, hogy Önök szerint hogyan sikerült az Egyetem átalakítása Buda elszakadása után?

R. Zs.: Maga a folyamat, a Pesti Campus Karai közötti átstrukturálódás párhuzamosan megindult, tehát ez jól sikerült. Az IFT-be is bekerültek azok az irányok, amelyeket kifejezetten fontosnak, fejlesztendőnek találtunk. A kari struktúrákon belüli szerkezetátalakításokat is ezekhez igazítottuk. Szerintem ez rendesen végement.

„Ez a rektori vezetés úgy vonul majd be az egyetem történetébe, mint amelynek során újra Közgáz lettünk és visszatértünk a gyökereinkhez. És erre nagyon büszkék lehetünk.”

Dr. Zoltayné Paprika Zita

Sz. Z.: Csatlakozva Rektor Úr gondolatmenetéhez, azt gondolom, hogy a változások magukban rejtik a továbblépést, a további fejlődés lehetőségét, akár a nemzetközi képzések fejlesztésére gondolunk, akár hosszú távon olyan képzési és kutatási területekre, mint a gazdaságinformatika vagy a fenntartható fejlődéssel összefüggő oktatási és kutatási portfólió. Nem feltétlenül önálló karként, de ezek lehetnek az első lépések abba az irányba, hogy az Egyetemen megjelenjenek a hagyományos gazdaság- és társadalomtudományi képzések mellett olyan jövőbe mutató irányok, amelyek az Egyetem továbbfejlesztését jelenthetik.

G. M.: Érdekes módon visszatértünk oda, ahol 25 évvel ezelőtt voltunk, a hagyományosan gazdaságtudományinak nevezett képzéshez. Persze ez így már nem teljesen igaz, mert ugyanakkor markáns társadalomtudományi képzést nyújtó kar is van az Egye-

temen. A gazdaságinformatikai képzést nyújtó szervezeti egységből lehet, hogy ki fog majd nőni idővel egy önálló kar, de ez már a jövő zenéje. Biztos, hogy mindig lesz vita a tekintetben, hogy egy-egy szűkebb tudományterület melyik karhoz is tartozzon. Főleg a K és G Kar vonatkozásában, még akkor is, ha bizonyos területek jól elválaszthatók. Például a Pénzügynek van K Karhoz tartozó területe, és van vállalati, G Karhoz tartozó területe. De van olyan terület, ami nem annyira egyértelmű, hogy hova tartozzon, ami önmagában még nem baj. A lényeg az, hogy jól együtt tudjanak működni a karok. Itt a gazdasági képzés mindig is arról volt híres, hogy makrogazdasági és társadalomtudományi kitekintést is kaptak még az üzleti képzésben résztvevő hallgatók is. Főleg a '90-es években mondták, hogy London City azért van Corvinuson végzett hallgatókkal tele, (persze akkor még nem Corvinusnak hívták az Egyetemet), mert egyszerűen lenyűgözőnek tartották azt a felkészültséget, ami lehetővé tette, hogy makrogazdasági és társadalomtudományi tudáson alapuló kitekintést képesek voltak alkalmazni, mert ezt is megkapták az üzleti képzésben.

Sz. Z.: Egy gondolatot még hadd tegyek hozzá. Ezek a belső változások ugyanakkor nem enyhítették a belső méretbeli különbségeket a karok között, amelyek érzékelhetőek. Három kar, de egészen más hallgatói és oktatói létszám. Ez önmagában nem feltétlenül jelent problémát, de a kiegyensúlyozottabb megoszlás olyan szempont, amit egy következő szervezeti lépés során érdemes jobban szem előtt tartani. Ez a szempont felmerült az előkészületek során, viszont az átalakulásnál már nem

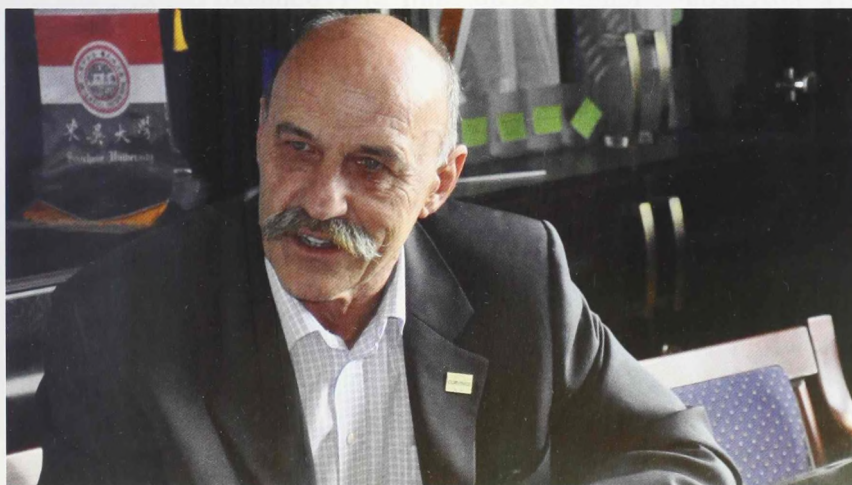
érvényesült. Nem mondom azt, hogy ebből feltétlenül olyan feszültségek adódnának, amelyek nem lennének kezelhetők, de talán ezt még érdemes a jövőben jobban figyelembe venni.

Ebből kiindulva mi az, ami még megreformálásra szorul Egyetemünkön, hogyha van ilyen?

(Nevetés)

Ezek szerint sok minden van.

G. M.: Biztosan van ilyen. Olyan gyorsan változik azonban a működési környezet, hogy ezt nagyon nehéz az oktatásban kezelni, mert itt nagyon hosszúak a ciklusok. Vegyük a következő példát: kitaláljuk, valamelyik kar kitalálja, hogy ilyen vagy olyan mesterképzési programot kellene indítani. Ha minden lépés egyből sikerül, nagyjából két év múlva jelenik meg az első hallgató. Majd 1-2 év múlva kiderül, mert változik a piac igénye, hogy a továbbiakban nem kellene ilyen képzés. Még eltelik 5-6 év, vagy akár 8-10 év is, és még mindig van benn egy-két hallgató, aki nem ment ki abból a képzési programból. Vagy bejön ma a tanszékre egy PhD hallgató. Hány év múlva lesz katedraképes? Van egy hosszú ciklusidő, ami a felsőoktatást jellemzi és a nagyon gyorsan változó működési környezet. Ez nem mindig kezelhető jól, rugalmasan és dinamikus, szerencsésen és eredményesen. Ennél fogva tehát

R. Zs.: Azok a területek, ahol Egyetemen belül is változás szükséges, a felsőoktatás egészére is érvényesek. Bizonyos változások a felsőoktatás egészében szükségesek lennének. Gondolok itt például az oktatók bérezésének javítására. A piac elszívó hatása igen erőteljes, kiváltképp a gazdálkodástudományban. Egy jól képzett

oktató többszörös fizetésért tud kilépni a piacra, és ezen a területen Magyarország nemcsak a nyugat-európai, hanem a közép- és kelet-európai országokhoz képest is el van maradva. Ezt érzékeli a kormányzat, és már bizonyos lépéseket tettek is. Másik probléma a hallgatók párhuzamos munkavállalása. Egyes hallgatók az egyetem mellett dolgoznak. Értelemszerűen két helyen nem tud lenni egyszerre az ember, tehát vizsgán az ember először találkozik az azzal a hallgatóval, aki azt mondja, hogy sajnos nem tudott egyetlenegy előadáson sem ott lenni, mert dolgozott és nem ért rá. Azt gondolom, hogy ezen a területen is változtatni kell. Lényegében hiányzik egy korosztály, vagy annak egy jelentős része, akik át tudnák venni a nyugdíjba ment kollégák helyét. Ez megint hosszú távú stratégia és humánpolitika kérdése. Fontos

az új módszerek, oktatási tananyagok alkalmazása, az e-learning és más egyebek. Azt gondolom, az oktatás mellett a kutatás, valamint a pályázatok vonakozásában ugyancsak lehetne előre lépni. Van jó néhány terület, például a külső kapcsola-

latok, vagy a kommunikáció, amelyeket mindenképpen erősíteni kell a következő időszakban.

Sz. Z.: Csak folytatom azt a gondolatmenetet, amit Rector Úr elkezdett. Az IFT-ben nem véletlenül szerepel kiemelt pontként az oktatási módszerek megújítása. Azt gondolom, hogy ezen a téren

bőven van tennivalónk. A korszerű oktatás irányába tett lépéseket nagyon tudatosan kell előtérbe állítani. Az amerikai, nyugat-európai egyetemekhez képest jelentős lemaradásban vagyunk, de úgy vélem, hogy a régió belül is ezen a területen fel kell zárkózunk. Ennek a felzárkózásnak az első lépései megtörténtek, amennyiben a tanárképző központ egy digitális tanulási profillal bővült. Fiatal szakemberek állnak rendelkezésre, hogy az oktatók részére módszertani támogatást nyújtsanak abban, hogyan lehet akár szemináriumokon, akár csoportmunkában korszerű módszerekkel közvetíteni a tananyagot. Ami megítélésem szerint a Budai Karok leválásával szintén nagyon fontos feladat, az a kutatási és pályázati tevékenységek megerősítése. A kutatási potenciálunk Buda leválásával egyrészt beszűkült a társadalomtudományi, közgazdaságtudományi és menedzsment területekre, ami azt jelenti, hogy most már a versenytársainkat ezen a területen kell keresni. Tudatosan kell továbblépni, hogy a kutatások, a nemzetközi és hazai pályázati források minél nagyobb mértékben legyenek elérhetők a kollégák részére. Vannak további jelei annak, hogy elindultunk egy fejlődési pályán. Például az MNB által nyújtott akár hallgatói, akár konferencialátogatási támogatásokra, valamint éppen a napokban kaptuk meg az Új Nemzeti Kiválósági Program pályázati felhívásait, így a következő tanévben sok alap- és mesterképzéses hallgatónk pályázhat kutatási ösztöndíjakra, sőt, doktoranduszok, doktorjelöltek és posztdoktorok is. Ez ismét olyan lehetőség, hogy a kutatás terén erőteljesebb lépéseket tudjunk tenni. Az is egészen világos, hogy a Székesfehérvári Cam-

pus gyakorlatilag egy zöldmezős beruházás. Egy új képzési helyen szakokat indítani, ez is igazi kihívás. Hozzátennem, ott biztos, hogy fejleszteni kell.

G. M.: Egy dolgot azért a kutatáshoz és a nemzetközi megítéléshez hadd tegyek hozzá, mert lehet, hogy az a benyomás keletkezik, hogy Buda nélkül rossz helyzetbe kerültünk. Ez alapvetően persze igaz, hiszen a nemzetközi rangsorok nem viszonyszámokkal dolgoznak, hanem azt nézik, hogy az adott intézetből hány publikáció ment ki, hányan hivatkoztak az adott intézményben dolgozók publikációira. Mindez a nagyobb méretű egyetemeknek kedvez. A kutatás, publikálás nagyon fontos, természetesen, ahogy a Rektorhelyettes Úr is mondta, de azt a helyünket nem fogjuk tudni visszaszerezni a nemzetközi rangsorokban, ami volt Budával együtt, mert kisebbek vagyunk, kevesebbet fogunk publikálni és kevesebben fognak ránk hivatkozni. De térjek vissza egy kicsit az oktatás-módszertan kérdésére: ez nagyon fontos, csak hallgató nélkül nem megy. Ha a hallgató nem akar órára járni, akkor természetesen bármilyen oktatási módszerrel előállhatunk. Azért borzasztó ez a dolog, mert ebben a multinacionális világban ugyanaz a cég van Németországban, mint Magyarországon, miközben Németországban ugyanannak a cégnek eszébe sem jut, hogy hallgatót teljes állásban foglalkoztasson, itthon viszont igen. Némi túlzással azt lehet mondani, hogy egy álláshirdetés úgy néz ki, hogy frissdiplomás végzett hallgatót keresünk három éves vezetői gyakorlattal. Tehát így ersenyhátrányba kerül az, akinek nincs munkatapasztalata. Ugyanez a cég ezt Németor-

Dr. Görög Mihály
(Törökszentmiklós,
1951)

Egyetemi tanár, okleveles közgazdász, a Budapesti Corvinus Egyetem jelenlegi fej-

lesztési rektorhelyettese. Jelenlegi kutatási témái: A szervezetek projektvezetési felkészültségének értékelése

- 1972–1977. Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem, Közgazdász-tanár
- 1992–1996. Gazdálkodástudományi Kar dékánhelyettese
- 1993. kandidátus (CSc) MTA
- 1995. Harvard Business School, Felsőszintű nemzetközi menedzser program
- 1998. Enyerte az Egyetemért Emlékermet (Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem Gazdálkodástudományi Kar)
- 2001. Habilitált a Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem Gazdálkodástudományi Kar
- 2004–2006. Az International Project Management Association Tudományos tanácsadó testület tagja
- 2005. Stratégia és Projektvezetés Tanszék tanszékvezetője
- 2007. Társelnök a PMUni International Network for Professional Education and Research-nél
- 2010. Elnyerte a Kutatási Kiválósági Díj (BCE)
- 2011. Odaítélték számára az Egyetemért Emlékermet (BCE)
- 2011–2013. Az MTA Gazdaság- és Jogtudományok Osztályán a Gazdálkodástudományi Bizottság tagja
- 2012–2016. A Budapesti Corvinus Egyetem Fejlesztési Rektorhelyettes

szágban nem csinálja, mert más a társadalmi közeg. Azt gondolom, ebben a vonatkozásban is van tennivaló. Ezt nem az oktatói mivoltom mondatja velem, hanem még emlékszem arra az időre, amikor hallgató voltam, bármilyen régen

is volt. Tudom, hogy az egy olyan időszak, ami soha többé nem hozható vissza, mert azok a kapcsolatok, barátságok, amelyek ebben az időszakban jönnek létre, később már nem pótolhatóak. A hallgatót rákényszeríti a munkaerőpiac, hogy elmenjen dolgozni, de lehetőleg teljes állásban, ugyanakkor emiatt nem fog órára járni, bármilyen oktatási módszert fogunk is kitalálni. A hallgatók ugyanakkor sokszor mondják érvként, hogy azért nem járnak előadásra, mert mindazt elolvashatják a könyvből is. Ez azonban így nem állja meg a helyét. Nem mindegy, hogy egy gimnáziumi kötelező olvasmányt, mondjuk *Az ember tragédiáját*, egy summázott változatban, 7 oldalban átfutok, mert hátha kérdeznek belőle valamit, vagy elmegyek a színházba és megnézem. Lehet, hogy nem elsőrangú színészek adják elő, de mégiscsak jobb, hatásosabb ott látni, mint 7 oldalban összefoglalva elolvasni. Nagyon sok összetevője van ennek a kérdésnek, ezek közül nyilván az egyik az oktatás-módszertan kérdése, de ennél ez egy sokkal összetettebb kérdéskör, amit az Egyetem vezetése nem tud egyedül, csak a hallgatói közösséggel együtt megoldani. Nyilvánvalóan csak akkor, ha a hallgatói oldalon van akarat és elszántság arra, hogy nemcsak lehet, de érdemes előadásra járni.

Ezek kényes kérdések. Információim szerint az urak többször is voltak kiküldetésben külföldön.

Kairó, Amszterdam, USA. Ezekben a helyeken tapasztaltak-e olyat, amire azt mondták, hogy meg kellene honosítani itthon is?

R. Zs.: Az, hogy kiküldetés, az túlzás. Amikor én hosszabb időre kinn voltam, azt ösztöndíjasként tettem. Kairóban voltam egy kutatóintézetben és a Kairói Egyetemen többször, több körben, több hónapon keresztül. Hosszabb időre csak akkor. Én most nem gondolnám, hogy 30-40 év távlatából az ottani felsőoktatási tapasztalatok alapján erre érdemben tudnék válaszolni. Több közel-keleti egyetemen tett rövid látogatásaimból viszont azt a következtetést vontam le, hogy szinte mindenütt kiemelkedően fontos szerepet tulajdonítanak a felsőoktatás fejlesztésének Egyiptomtól Szaúd-Arábiáig.

G. M.: Közel két félévet voltam vendégkutatóként az Amszterdami Egyetemen a '90-es évek elején. Az oktatás akkor ott nagyjából úgy nézett ki, mint a miénk. Ami igazán különböző volt, az a Harvard Business School, noha ott inkább azt a tapasztalatot szűrtem le, hogy miért nem szabad teljes mértékben úgy csinálni, miért nem

szabad egy az egyben lemásolni az ottani megoldást. A Harvard Business School oktatása akkoriban gyakorlatilag kizárólag esettanulmányokon alapult, ma már persze elmozdultak az előadások irányába is. Ennek a hátrányával akkor szembesültem igazán, amikor odajött hozzám egy executive MBA-s hallgató, akinek már a mester diplomája is megvolt, és megkért, hogy mondjam már meg, mi az a mátrix struktúra, mert ő esettanulmányokon alapuló képzésben nőtt fel, és azokban az esettanulmányokban ilyen kifejezés, hogy mátrix struktúra, nem fordult elő. Most itt áll egy esettanulmánnyal, amiben minden második mondatban ez a kifejezés szerepel, amit ő nem ért. Én akkor arra jöttem rá, hogy az oktatásban is a középút a jó, mint sok minden másban. Az előadások arra valók, hogy az ismeret befogadását segít-

sék elő, a szemináriumok pedig arra, hogy fejlesszük a készségeket. A kompetencia egy hármas egység, aminek elemei az ismeret, az alkalmazási készség és a szemléletmód. Ide szokták sorolni még a személyiségjegyeket, de ezek inkább

arra vonatkoznak, hogy mit tud az előbbi háromból kihozni az ember. Minden oktató tapasztalhatta, hogy van olyan hallgató, aki kevesebb felkészüléssel is többet tud kiadni magából a vizsgán, miközben egy másik hallgató több felkészüléssel is alig tud valamit produkálni. Az előadás azért hasznos és azért szükséges, mert ott törté-

nik meg az ismeret befogadásához szükséges értelmező magyarázat, a szeminárium pedig fejleszti az alkalmazási készséget. Ha túlzottan az egyikre helyezünk a hangsúlyt, abból nem biztos, hogy jó dolog jön ki. Én azt tanultam meg, hogy hol van az arany középut, és nem azt, hogy mit kellene másolni.

Sz. Z.: Ösztöndíj keretében az Egyesül Államokban volt módomban tapasztalatot szerezni egyetemi oktatásról és kutatásról. Az egyik legfontosabb tapasztalat az volt, hogy sokkal kevesebb a tantárgy, de sokkal nagyobb az elvárás. A magyar felsőoktatást bizonyos értelemben a szétaprózottság jellemzi. A Corvinust kevésbé, mert az elmúlt években tudatosan megüünk abba az irányba, hogy nagyobb kreditértékkel kevesebb tantárgy legyen, viszont a kevesebb tantárgyhoz adott kreditérték mellett több feladat, egyéni munka, egyéni felkészülés és csoportmunka tartozzon. A korábbi és részben a jelenlegi oktatási szerkezetünk még mindig a szétaprózottság jeleit mutatja, de én azt gondolom, hogy a magyar intézmények között még mindig jól állunk. A mesterszakos hallgatóink számára is meglepetés, hogy a Corvinuson öt-hat tantárgy van egy félévben. Véleményem szerint ehelyett jobb, ha koncentráltabb az oktatás. A doktori képzésekre is röviden hadd utaljak. Itt, amikor bevezettük tíz-tizenöt-husz évvel ezelőtt az egyetemeken a doktori iskolákat, elkövettük azt a hibát, hogy túl nagy hangsúlyt fektettünk a doktori képzésen belül az úgynevezett tanulmányi szakaszra. Megint elkezdtük a kurzusokat, előadásokat, szemináriumokat, holott a legtöbb nyugat-európai, amerikai iskolák-

ban már az első perctől fogva a kutatás van előtérbe helyezve. Ez nem jelenti azt, hogy nincs szükség néhány kurzusra, de ezek ne az ismeretbővítést, felzárkóztatást szolgálják. Fontos, hogy a doktori iskola dominánsan a kutatásról szóljon az első perctől az utolsóig. Itt tehát megint a nyugati tapasztalatok fényében azt gondolom, hogy az elmúlt években ebbe az irányba történtek lépések. A következő években a doktori képzés megújul, egy új struktúrában folytatódik. Ez olyan lehetőséget kínál, amiben minden doktori iskola át tudja gondolni a programját. Így a doktori képzés során egyre nagyobb hangsúly kerül a kutatásokra. Ez is olyan tapasztalat, ami ma már nyilvánvaló számunkra és ebbe az irányba törekszünk akkor is, ha nehezen engedjük el a régi, jól bevált kurzusainkat. Visszatérve az oktatási módszertanra, Amerikában azt látja az ember, hogy a hallgatók kifejezetten motiváltak az együtt gondolkodásban, a csoportos problémamegoldásban, s ennek kultúráját meg kell honosítani a Corvinuson és a többi magyar felsőoktatási intézményben. Van jó néhány egyszerű trükk – ezt most jó értelemben mondom –, amivel a hallgatót sokkal jobban be lehet vonni a tanulási folyamatba. Egyszerű példát mondok, soha nem hittem volna, hogy ki lehet találni egy kurzust közösen a hallgatókkal. Amerikai mesterszakon az első két alkalommal a tanár közösen írja meg a hallgatókkal a félév tantervét, persze irányított módon. Így teljesen más légkört teremt, s a hallgató azt érzi, hogy a gondolatai már a kurzus kialakításában is benne vannak. Egy mesterszakos hallgatónak már lehetnek elképzelései egy kurzus tartalmával kapcsolatban. Nem azt mondom, hogy ez minden

Dr. Szántó Zoltán
(Budapest, 1963)

Egyetemi tanár, közgazdász-tanár és szociológus, a Budapesti Corvinus Egyetem jelenlegi oktatási rektorhelyettese.

torhelyettese.

- 1982–1987. Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen szerzi diplomáját közgazdász – tanár és szociológia szakokon
- 1990–1993. Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem Szociológia Tanszék egyetemi adjunktusa
- 1993 Magyar Tudományos Akadémia, Tudományos Minősítő Bizottságától nyert kandidátusi (CSc) címet
- 1993–2006. Budapesti Corvinus Egyetem Szociológia és Társadalompolitika Intézet egyetemi docense
- 1997. Széchenyi Professzori Ösztöndíj Oktatási Minisztérium
- 2000–2004. dékán a Társadalomtudományi Karon
- 2003. Habilitált a Budapesti Corvinus Egyetemen
- 2004. Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem aranyérmese
- 2005–2012. A Szociológia és Társadalompolitikai Intézet intézetigazgatója
- 2010. Elnyeri a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjét
- 2010. MTA Publikációs Nívódíjban részesült az MTA Marketingtudományi Szakbizottságától
- 2010. Highly Commended Award Winner Journal of Business and Industrial Marketing
- 2012–2016. A Budapesti Corvinus Egyetem megbízott oktatási rektorhelyettese

esetbe működik, csak hogy erre is van példa. Nekem játékelméleti kurzust volt szerencsém végighallgatni Eric Rasmusen elismert kutató szakmai irányításával. Ott mindenki a saját témájával jöhetett elő, a Professor pedig a 90 percből 50 percet adott elő, a maradék

időben pedig a PhD hallgatók következtek saját kapcsolódó témáikkal, és így állt össze az egész félév tematikája. Ezáltal létrejött egyfajta bevonódás, olyan érzés, hogy együtt alakítjuk ki az egész tanulási folyamatot. Azt gondolom, hogy így is lehet a hallgatói motivációt, érdeklődést növelni.

G. M.: Azért ez a tárgy jellegétől is függ egyrészt, másrészt a hallgatói létszámtól. A tanszékünk egyik tárgyán, *Egyedi-projektek vezetése* a G Karon, alapszakon 440-500 között változik a hallgatók létszáma. Nehezen tudom elképzelni, hogy együtt találjuk ki a tárgy menetét.

SZ. Z.: Mesterszakról és doktori képzésről beszéltem, meg bizonyos tárgyakról. Vannak olyan területek, ahol ennek eredményeképpen sokkal többen járhatnak órára, mert jobban magukénak érzik a kurzust, persze azokkal a korlátokkal, amelyekről volt szó.

Milyen változásokat hozott az Egyetem életében a Kancellária bevezetése és a Konzisztórium megjelenése?

R. Zs.: Mindenképpen komoly változásokat hozott. Leszögezem, hogy az én személyes tapasztalatom pozitív mind a kettővel kapcsolatban. A kancellária intézménye azzal járt, hogy a nem akadémiai jellegű szféra átkerült a kancellárhoz, minden intézkedéssel és felelősséggel egyetemben. Ha ez jól működik, azt gondolom, hogy nagyon megkönnyítheti az akadémiai vezetés helyzetét és a munkáját. „Jól működik” alatt azt értem, hogy mint minden más – és ezt a Konzisztóriumra is értem – személyfüggő. Nagyon nagy mértékben függ attól, hogy aki ezt a posztot betölti, az egyfelől

szakmailag mennyire ért ahhoz, amit csinál, mennyire járatos a felsőoktatásban összességében, másfelől milyen emberi tulajdonságai vannak, tehát mennyire kész az együttműködésre. Azért pozitívak a tapasztalataim, mert a Kancellár Asszony nagyon ért ahhoz, amit csinál, szakmailag nagyon felkészült, jól ismeri a felsőoktatást is, s maximálisan kész az együttműködésre. Ebből a szempontból a rendszer jól működik, és ugyanez vonatkozik a Konzisztóriumra is. Országosan a konzisztóriumok 95%-a azokból áll, akiket az intézmények jelöltek, ellentétben a kancelláriával, ahová bárki beadhatta a pályázatát. Tapasztalatból, rektor kollégákkal való konzultáció nyomán mondom, hogy sok helyen jól működik a konzisztórium. Nem mindenütt működik jól azonban a kancellária intézménye. A Magyar Rektori Konferencia készített egy felmérést, majd tett több javaslatot, többek között azt, amit maximálisan tudok támogatni, hogy kancellárnak csak az pályázhasson, akinek van olyan szakmai végzettsége, ami kötődik az adott területhez. Tehát alapvetően vagy jogász, vagy közgazdász. Az első körben nem volt meg ez a feltétel, következésképpen olyan, egyébként nagyon jó szándékú kollegák is kerültek kancellári pozícióba, akiknek ehhez se a szükséges ismeretük, végzettségük, se a felsőoktatásra való rálátásuk nem volt meg és bármennyire is készek voltak az együttműködésre a rektorral, ez komoly problémákat okozott. A mi esetünkben a rendszer jól működik, és ha csak azt nézzük, visszakanyarodva a kronológiához, hogy 2013-ban hol tartott az Egyetem, és hogy 2014-től kezdve hova jutott el, Kancellár Asszonynak már kancellársága előtt is volt ebben némi szerepe

Lukács János megbízott főigazgató mellett. Egy nagyon rossz likviditási helyzetből oda jutottunk el, hogy nincsenek likviditási problémáink, sőt, jelentős tartalékaink is vannak, amiből lehet fejleszteni. Többek között a teljesítményorientált bérezés irányába lehet elmozdulni, ami mindenképpen pozitív. Ami pedig a Konzisztóriumot illeti, személy szerint mind a három külső kolléga elkötelezett az Egyetem iránt. Csak hogy egy példát is említsek: eddig bármilyen kérdésben, ahol dönteni kellett, teljes volt a konszenzus a Konzisztórium három külső és két belső tagja (a rektor és a kancellár) között. Nagyon harmonikus az együttműködés, ezért én csak pozitívan tudok nyilatkozni mind a kettőről.

„A rektori vezetéssel kapcsolatban leginkább jellemző szóösszetétel, ami eszembe jut: a higgadt, konszenzusra törekvő megközelítés. A BCE-n a rektori és a kancellári vezetés ugyanazokért a célokért, együtt dolgozik.”

Dr. Pavlik Livia, kancellár

Sz. Z.: Tegyük hozzá, hogy ha ilyen jól működik a Kancellária, az a rektori vezetés dolgát nagyon megkönnyíti, ebben az esetben a rektor és a rektori vezetés az akadémiai kérdésekre tudja fordítani az idejét,

energiáját. Természetesen minden döntésnek vannak pénzügyi vonatkozásai, egy döntés megfogalmazása során felmerül egy javaslat, például egy új mesterképzés vagy egy új campus kialakításával kapcsolatban. Ha ezeknek megvan a szakmai feltételrendszere, utána kialakítható egy gazdasági, jogi álláspont, amit a Kancellária tud összeállítani, és a kettő együtt alapozza meg a végső döntést. Ennek során jó munkamegosztás alakítható ki, a megfelelő feltételek, amelyeket Rektor Úr hangsúlyozott, adottak Egyetemünkön. Az Intézményfejlesztési Terv a Konzisztórium előzetes jóváhagyásához kötött, tehát akkor mehet a Szenátus elé, ha azt a Konzisztórium előzetesen támogatja. A konzisztórium tagok alaposan elolvasták, átgondolták, megvitatták az Egyetem vezetésével az IFT-t. Javasoltak változtatásokat, melyekre nyitott volt az Egyetem vezetése.

R. Zs.: És el is fogadtuk a Konzisztórium javaslatait.

Sz. Z.: Így van. Ez példa a konstruktív együttműködésre. Ez valóban nagymértékben függ az érintettek szakmai felkészültségétől és együttműködési készségétől. Az, hogy a konzisztóriumnak, de még inkább a kancellárnak legyen valamilyen felsőoktatási tapasztalata, valóban szükséges feltétel. Azokban az esetekben pozitív az együttműködés, ahol a kinevezett kancellár jól ismeri az intézmény működését. A szakmai felkészültség szükséges, de nem elégséges feltétel. Ha jól működik a Kancellária, az az Egyetem működését támogatja, mert akkor mindenki a saját területére tudja az idejét, energiáját összpontosítani, és ennek eredményeképpen születnek jó döntések.

Ezt még érinteni fogjuk.

„Szerintem az egyik legnagyobb eredmény, hogy ma is beszélhetünk Corvinus Egyetemről, méghozzá egy olyan Corvinus Egyetemről, amely rangsorokban továbbra is az élen szerepel, és a nemzetköziesedés terén még előrébb lépett.”

Dr. Csicsmann László

(Nagy nevetés)

Az utolsó olyan kérdés, ami kerekasztal jellegű: miért kiemelkedő a Budapesti Corvinus Egyetem?

R. Zs.: A Corvinus fő profilja gazdaságtudományi, szélesebben véve társadalomtudományi jellegű. Ezen az oktatási és kutatási területeken sok évtizedes tapasztalattal rendelkezik az Egyetem. Azt gondolom, hogy az intézmény - és most hadd idézzem Szijjártó miniszter úr tavaly mondott beszédét - mindig fogékony volt az újra, a változásra, a változás adaptálására. Mostanában is szoktuk mondani, hogy a rendszerváltás hamarabb megtörtént az Egyetemen a '80-as években, mint az országban. Az akkori egyetemi vezetés egy újszerű, korszerű struktúrát valósított meg, ami a nyugati standardoknak is minden szempontból megfelelt. Azt gondolom, hogy a változó feltételrendszerhez

való alkalmazkodás szorosan összefügg a Corvinus márkanevvel, a Corvinus brand kialakulásával, amely egymás után, idén hatodszorra is megkapta a Superbrands címet. Ami a márkanevet illeti, azt gondolom, az egyik legjobb Magyarországon. Amikor az Egyetem ezt a nevet vette fel, kicsit aggódtunk, hogy vajon ez mennyire lesz ismert, mert sokan nem tudták, hogy a Corvinus egyenlő a volt Közgázzal, mégis pillanatok alatt ismertté vált Magyarországon és nemzetközi viszonylatban is.

G. M.: Én is azt gondolom, hogy valahol itt van a titok nyitja. Tehát a fogékonyság, nyitottság és a változás gyors befogadása, ezen felül pedig adott esetben a változások kezdeményezése egyaránt rendkívül fontos. Mi, egyetemi oktatók élharcosai voltunk a változásoknak, azonban ehhez egyfajta szervezeti kultúra is kell. Az Egyetemen politikai értelemben is többféle irányzat van jelen, ez biztos, de békésen meg tudjuk beszélni az ügyeket egymás között világnézettől függetlenül, mindenféle botrány, vagy egyáltalán a sajtó ingerküszöbének elérése nélkül. Rendkívül fontos, hogy egy ilyen légkör legyen az Egyetemen. Én most elsősorban oktatókról beszélek, mert ők tudnak egy olyan szervezeti kultúrát teremteni, ami befogadó az új iránt, sőt, adott esetben kezdeményezője tud lenni az új kialakításának és megvalósításának.

R. Zs.: Még egy dolgot meg szeretnék említeni: a nemzetközi beágyazottságot. Az Egyetem ezen a téren az ország felsőoktatási intézményeinek az élvonalában van. Ezt a nemzetköziesedettséget és a nemzetközi beágyazottságot jelenti, hogy az Egyetemnek, illetve a kollegáknak kiterjedt nemzetközi kapcsolatai

vannak, így nyomon tudják követni a különböző nemzetközi standardokat. Amikor valamilyen területen váltás van, azonnal alkalmazni tudják azt, az új helyzetnek megfelelően tudnak tevékenykedni.

Sz. Z.: Az előttem szólókhhoz hasonlóan ezt a sokszínűséget, nyitottságot, új iránti fogékonyságot hangsúlyoznám jómagam is. Szakmai értelemben különböző irányzatok, elméleti iskolák vannak egymás mellett. Igazi intellektuális pezsgés jellemzi az Egyetem légkörét, nem pedig dogmatikus gondolkodásmód, hogy „én vagyok az igazság birtokában”. Ehhez hozzátenném a kiváló hallgatókat. Az intézményünk minőségét nagymértékben befolyásolja az a felkészült hallgatóikör, amivel büszkélkedhetünk. Az a rendkívül színes és több évtizedes hagyományokkal rendelkező hallgatói közélet, ami a Corvinust jellemzi a szakkollégiumoktól a diák-szervezeteken keresztül a Hallgatói Önkormányzaton át az öntevékeny csoportokig, ahol mindenki megtalálhatja az érdeklődési körének, élet-szemléletének megfelelő közeget. Megkockáztatom: időnként ezekben a diák-szervezetekben, szakkollégiumokban olyan szakmai és egyéb tapasztalatokra, kapcsolatokra tesznek szert hallgatóink, amelyek hosszú távon kamatoznak az egyetemi végzettség mellett, életre szóló útravalóval ruházzák fel őket. Ezt a mai napig tapasztaljuk évfolyamtalálkozókon; akik húsz-harminc évvel ezelőtt végeztek az Egyetemen, azok a mai napig tartják a kapcsolatot. Olyannyira átszővi az Egyetem mindennapjait ez a fajta összefonódás, hogy ez is nagyban hozzájárul a kiválóság növeléséhez. Továbbá, ha az elméleti és empirikus kutatás az élvonalban van, annak eredménye lecsorog a mesterszakokon keresztül az alapképzésekig. Azt

gondolom, hogy ez mindenképpen hozzájárult ahhoz, hogy a Corvinus nemzetközi szinten is ismert márkánév lett. Épp most érkezett haza Kínából az Egyetem delegációja. A Corvinus nevet Kínában is ismerik, pedig tízegynehány éve vette fel az Egyetem. Ehhez meghatározó mértékben járulnak hozzá a hallgatók, a hallgatók kezdeményező képessége is, TDK, OTDK tevékenységek. Sok Erasmusos cserediák is érkezik az Egyetemre, a nemzetközi hallgatók véleményét pedig ha évekre visszamenőleg megnézzük, azt tapasztaljuk, hogy a Corvinust nagyon magasra értékelik: a tízes skálán mindig 9,5 tizedes az elégedettségi szint a Corvinuson nyújtott szolgáltatásokkal. Ennek híre megy, és ezek önmagukat erősítő folyamatok.

„Minden kari és egyetemi kérdést meg tudunk beszélni olyan ügyekben is, ahol nem volt teljes az egyetértés. Példaként említhető az, hogy a rektori vezetés fontosnak tartotta a költségvetési stabilitást kari szinten is.”

Dr. Kovács Erzsébet

G. M.: Kimennek a hallgatóink is és viszik a hírünket, mert jól helyezkednek. Nagyon sokszor hallottam Erasmus-félévről hazatérő hallga-

tóktól azt, hogy most látják csak igazán, milyen jó a Corvinus.

R. Zs.: Igen, kimennek, és a külföldön eltöltött félév után mondják, hogy legalább olyan jó a Corvinus, ha nem jobb, mint a külföldi intézmény. A másik dolog pedig, hogy a hazai diákok is mondják egymásnak, hogy érdemes a Corvinusra jönni, ők is terjesztik az Egyetem jó hírét. Jó híre van a Corvinusnak, és a piac is magasra értékeli a diplomát, amit nyújt.

Most Rektor Úrhoz fordulnék. Azt szeretném kérdezni Öntől, hogy amikor megválasztották, mik voltak a fő célok, és ezek milyen mértékben valósultak meg?

R. Zs.: Az elsődleges cél, a Corvinus Egyetem megtartása, megvalósult. Cél volt mindenképpen a további nemzetköziesedés. Ez szintén megvalósult. Ami nem valósult meg, az Buda megtartása; a Budai Karok nem maradtak a Corvinuson belül. Én ezt a lépést az Egyetem egésze szempontjából nem tartottam szükségszerűnek. Ezen kívül a szervezeti struktúra átalakítása, korszerűsítése nagyrészt szintén megvalósult. S az Egyetem megtartotta és megerősítette képzési területein piacvezető pozícióját, ami a növekvő hallgatói érdeklődésben is megnyilvánult. Az Egyetem legnehezebb időszaka volt az elmúlt négy és fél év. Ha ezek a nehézségek nem lettek volna, főleg az első két évben, akkor még többet el lehetett volna érni, mert így az idő nagy részét a mindennapi küzdelem vette el, és fejlesztésre még csak gondolni sem lehetett.

Nagy volt a bizonytalanság a külső környezetben, tehát mind a törvényi, mind a jogszabályi feltételek tekintetében. Hosszú időn keresztül nem volt felsőoktatási

stratégia, ami nagyon nagy hiányosság volt, mert nem volt mihez igazodni. Amikor a levegőben lóg a felsőoktatás szervezeti struktúrájának az átalakítása, amikor újabb és újabb elvonások sújtják az intézményeket, amikor sűrűn változnak a fenntartói elképzelések, minden olyanon, ami a mindennapi fenntartáson túlmeleg, nagyon nehéz gondolkodni.

Aztán az utóbbi egy-két évben erre is megvolt a lehetőség, és ezekhez képest elég sok mindent el lehetett érni. Ahogy mondta Rektorhelyettes Úr is, kicsit sajnáljuk (de örülünk is neki természetesen), hogy az új rektori vezetés egy egészen más helyzetben kezdheti el a tevékenységét, mint amelyet mi örököltünk.

Mint az köztudott, a Rektor Úr közismert Közel-Kelet kutató. Én is olvastam és idéztem is a szakdolgozatomhoz egy jeles folyóiratban megjelent cikkét. Azt szeretném megkérdezni, annak ellenére, hogy most változás történik a rektori ve-

zésben, Rektor Úr továbbra is, mint professzor, része lesz-e az Egyetemünk mindennapjainak, és a felszabaduló idő okán esetleg várható lesz-e, hogy az óraszámai nőnek, és egyéb órákat is visz, hiszen a Közel-Kelet sose volt még annyira aktuális, mint most?

R. Zs.: Bevallom őszintén, a következő időszakban – legalábbis rövid távon – nem szeretném, hogy túl-

ságosan nőjenek az óraszámaim. Rektorként is tartottam egy-két kurzust, azokat szeretném vinni továbbra is. Sőt, a most előttünk álló őszi félévben már felkért a kolozsvári székhelyű Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem, hogy az előző félévhez hasonlóan most is tartsak ott egy kurzust. Emellett abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy az Egyetemi Doktori Tanács elnökévé választott meg az Egyetem Szenátusa, s továbbra is a Nemzetközi Kapcsolatok Doktori Iskolának vagyok a vezetője. Az Egyetemi Doktori Tanács kapcsán; ahogy Rektorhelyettes Úr már utalt rá, a doktori képzésben változások lesznek, tehát nagyon sok munka lesz, de a rektorsággal járó adminisztratív terhektől felszabaduló időmben

tem arra, hogy könyvet írjak. Nem lehet úgy megírni egy könyvet, hogy dolgozom rajta három órát, egy hét múlva meg megint tetőt. Most azért is szeretném első helyre tenni a publikálást, hogy a lelki békém helyreálljon, ugyanis kicsit frusztrált vagyok emiatt. Az ember persze rektorként is nyomom követte, hogy mi zajlik a Közel-Keleten, egy komoly tanulmányhoz vagy könyvhöz azonban idő kell. Most elsősorban a vallási fundamentalizmusokról, tehát a zsidó, a keresztény/ protestáns, valamint az iszlám fundamentalizmusról szeretnék egy összehasonlító elemzést írni. Lényegében már majdnem minden megvan, össze van gyűjtve, tények vannak a fejemben, csak neki kell ülni és megírni. Éppen nemrégiben fo-

gadta el a Szenátus az alkotói szabadság intézményét, kacérkodom, hogy éljek vele. A következő két félév valamelyikére el szeretnék menni alkotói szabadságra, de a teendők méreténél fogva még nem látom, hogy most, vagy a következőben.

Az Egyetem életében természetesen továbbra is részt veszek, szívesen segítem az új rektori vezetés, a doktori ügyeket is kell tovább vinni, mert azok is igazán fontosak. Dolgozom emellett a Magyar Nemzeti Bankkal, illetve a Külgazdasági és Külügyminisztériummal kötött együttműködési megállapodásokban foglalt bizonyos területek részletes kimunkálásán, illetve kibővítésén.

a következő évben elsősorban és meghatározóan publikálni szeretnék. Szeretnék két könyvet és legalább három-négy komolyabb tanulmányt írni. Mindig írtam valamit az elmúlt években is, de azért az messze van attól, amit elvárnék magamtól, meg amit a MAB elvár egy doktori iskola tőzstagjától, egy EDT elnökétől. Az utolsó könyvem 2011-ben jelent meg, és azóta még csak gondolni se mer-

Editorial Page

Change is never simple. We all know this from our personal lives, and though we're often afraid of it, change is inevitable for the most part. We fear the unknown, we fear that which differs from what we have gotten used to. Our daily routine becomes fixed over time. We can navigate to our office blindfolded and imagine the way leading there at any time. Though we may not know by heart how many steps we must take on the staircase, our legs do remember every single one.

But can we imagine that we've arrived and the office is no longer ours? Entering the place where we spent the better part of our daily lives for so long, the place where we made decisions, celebrated success, fought the tedium of everyday work – it belongs to somebody else now.

If we're leading an organization for so long, it becomes part of us. Like a child, we nurture it and care and provide for it. We witness its growth, we see it becoming more experienced, more proficient. And though we feel attached to it, this parent-child relationship – even if we do not want to acknowledge it – transforms over time. As a child learns to walk unassisted over time, so does a corporation or a university become self-sufficient in a similar manner. Often it is difficult for us to accept that we no longer have to hold its hand – that this task will fall to someone else. As girlfriend replaces mother, so will a new rector take over the position of the previous one. The most we can do about this, what we should definitely do (for the sake of our inner peace if nothing else), is to try to convey our knowledge to ensure continuity. Then, afraid we might be, we can at least be sure that we have done everything possible to make the transition easier.

I believe Mr. Zsolt Rostoványi, PhD, former Lord Rector of this institution departed in just such a manner. He gave the reins over with dignity, and as he had said during our interview, they managed to create a stable environment for the new leadership. I am certain that his ever watchful and vigilant gaze will never fall far from our University. Whatever changes may be coming, no matter how unusual they may be, *whatever waters we might be braving* on this ship, he knows that the *mast is fast and the crew is strong* and that change is an inevitable part of life.

Ferenc Gelencsér
Editor-in-chief

The previous period saw numerous changes, both regarding higher education in general and the life of our institution in particular. It is apparent to us all, however, that change is the single, most important source of improvement.

Relations between the Rectorate and the Student Union have sometimes been tenuous recently, but after lengthy negotiations and citing arguments from both sides, we have managed to come to an agreement regarding the majority of the issues discussed. Owing to all the compromises we've all made – and for which I would also like to convey my gratitude via this farewell message –, we've all striven to allow our University to retain its prestige and renown, which enabled us to remain one of the leading institutions of higher

education both in Hungary and within the region. True, this has been a difficult time, the university did not receive adequate funding.

The separation of the Buda Campus filled us all with sorrow, but despite this unfortunate setback, we were still able to perform exceptionally on a professional level. We are adhering to the traditions of the past, but we are also acknowledging changing circumstances and thus we are hopeful for a future characterized by effective cooperation. On behalf of previous BCE-SU chairmen as well as my own, we all wish for Mr. Zsolt Rostoványi, PhD and former Lord Rector of this institution to have a fruitful and enjoyable professional career as well as excellent personal health. We are all hoping that he will be able to rejoin us and continue his high-quality professional work here at our University after his well-earned sabbatical.

Gergely Pálffy
President of the Students' Union of CUB

End of an Era

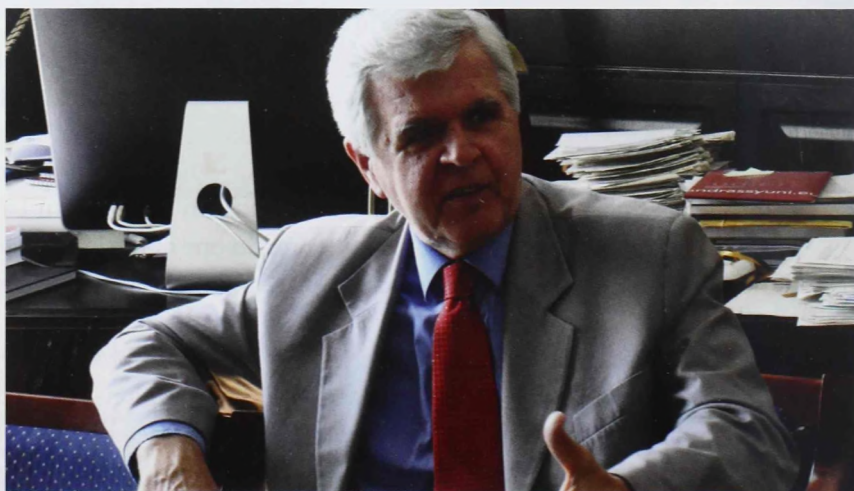
The current rectorate leadership's term expires on 30 June 2016. We have organized a round table discussion with the participation of Zsolt Rostoványi, PhD, Lord Rector of the Corvinus University, Mihály Görög, PhD, Vice-Rector for Development and Zoltán Szántó, PhD, Vice-Rector for Education. We have asked them about their experiences of the past years.

If you think back to your work accomplished here, which period do you have the best feelings about? What's your most fondly remembered memory, the one that always warms your heart when you try to recall it?

Zsolt Rostoványi: I have positive feelings about the entire period, though truth be told, the first part of it was particularly challenging. I believe the year 2013 was amongst the worst the University has ever experienced in its past – and hopefully future – history. We faced significant obstacles, external and internal circumstances were extremely unfavorable. 2014 saw a slight change for the better, whilst 2015 laid the groundwork for the course of the University's future development. I can say then, seen from this perspective, that *it was the final period that saw things come into fruition.* The University's theretofore delicate situation had been stabilized and it managed to

strike several agreements, which will bring about the goal outlined in its Institutional Development Plan: it aims to become the leading University of Social Sciences within the Central and Eastern European region.

Mihály Görög: I would like to add that, despite all those hardships and external factors mentioned by the Lord Rector, there has always been a certain kind of cooperation within the ranks of the rectorate – without which I believe – we would have never been able to overcome those obstacles. It is certain, then that without the kind of collegial cooperation shown here, we could not have achieved nearly as much. I emphasize this in particular, because without this, it would have been impossible to function under the best of circumstances – let alone under all those exacerbating ones that befell this particular period of the rectorate leadership, within which we served.

Zoltán Szántó: Indeed, as already mentioned, it was not an easy period, but perhaps therein lies its beauty. It was a very thrill-

ing time in the life of the Corvinus University. We faced many external and internal problems, but luckily, we were able to tackle them. But all things considered, there is a kind of consistency in education: student admittance quota, annual opening and graduation ceremonies that happen each year – despite the difficulties faced. I believe we can fondly recall – even in this difficult period – those moments, like when as a result of yearly student admittance quotas, we determined each year that prospective students' interest in Corvinus University was not waning, but it was becoming more and more pronounced in both our Hungarian and English language courses. We were always happy to stop for a moment amidst the great rush, even in the midst of facing our greatest difficulties, to hand out diplomas to our Bachelor and Masters graduate students and doctorandi. I believe these past years have been successful on the whole, despite the myriad work and problems. True, had it not been for these unfortunate obstacles, we would be even more ahead, but as the Lord Rector put it, we have the foundations for continued improvement and development. Both external and internal factors seem to be consolidating, and it is up to us, where the University will go from here. The goals outlined in our IDP are largely within reach.

Zs. R.: I would like to reinforce what the Lord Vice Rector said with just half a sentence, namely that our students' trust in our University remains unbroken. Throughout the entire process, even in the most dire straits, when Corvinus University was facing criticism from a hostile media, it remained fast. The University, in an unprecedented fashion, could increase the number of students accepted each year and the number of applications also grew each year. Even then, when we were afraid that negative information presented in the media would scare applicants away from the University, this turned out not to be the case. It is no coincidence then that each year we're leading the students' excellence hierarchy calculated by HVG or the *Heti Válasz* or both (two Hungarian newspapers). I think this is a very positive outcome.

You managed to anticipate our forthcoming questions, the next one is related to those. Have you mentioned what the greatest challenge had been during your membership in the rectorate?

Zs. R.: Let me begin in chronological order. On the one hand, in the year 2012, we faced serious difficulties due to unfavorable external circumstances. If I recall correctly, in 2012 we received 1.5 billion HUF less in funding than in the previous year, which made financing the institution difficult. On the other, there were certain initiatives that threatened the very existence of the University. I always used to say that it was not without reason that the central theme of my rectorial campaign-presentation had been a fight to survive. Indeed, in that period, our survival was at stake. We know for a fact that a so-called "pole plan" had been devised. Ac-

ording to the first version in the spring of 2012, the 6 faculties of the University would have been divided amongst 3 "poles", and they were very serious about it. Later they changed it to two poles. Corvinus University would have been the only institution of higher education belonging not only to one, but three poles. You can ask, of course, just what exactly a pole is. Nobody knew that for sure apparently, but they commented that a pole could become integration. This was in 2012. In 2013, we faced an internecine conflict situation that I'd be remiss not to talk about. Cooperating with the Director-General of the Economics Department was difficult, to put it mildly. This remained constant throughout the year 2013. These were the most difficult periods, starting with 2014, things began to improve slightly, though let us not forget about the separation of the Buda campus last year.

M. G.: I could continue, saying that cutting available financial assets had begun even earlier, but it then reached a critical low that really almost brought the University to the brink of bankruptcy. Moving past the external and internal problems generated by the aforementioned Director-General of the Economics Department, another significant change occurred within the University's leadership with the introduction of the Chancellery. Do not misunderstand me, I am not trying to render judgement, I just want to emphasize the fact of change. We had been forced into a state of constant combat readiness. Either because we had to deal with external threats or because of hostile response from the media generated by the Director-General of the Economics Department, all the while we were forced to completely revamp the University's

Zsolt Rostoványi PhD
(Pécel, 1952.)

University Professor
Expert on the fields
of Islamic studies,
university professor,
certified economist, the

current rector of Corvinus University of Budapest

His scientific work focuses on the relations between the Islamic and the Western World, also the globalisation.

- 1971–1975, Karl Marx University of Economic Sciences, external trade faculty
- 1976, Earned his doctoral degree
- 1976–1977, Karl Marx University of Economic Sciences Training Institution, Faculty of International Economic Relations
- 1982, Miniszteri Dícséret
- 1990, Due to the appointment of Géza Jeszenszky for foreign minister, he was temporary mandated to lead the Department of International Relations, which position he successfully rewon in 1992.
- 1991, Organized the Budapest Institute for Graduate International and Diplomatic Studies, and become the head of it.
- 1992–1998, Dean of Faculty of Social Sciences
- 1998, Gold Medalion of Budapest University of Economic Sciences and Public Administration
- 1998, His first book was published, titled "Az iszlám a 21. század küszöbén"
- 2002, Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett
- 2004–2011, Dean of Faculty of Social Sciences
- 2004, His second book was published, titled "Az iszlám világ és a Nyugat" I
- 2005, Director of International Relations
- 2006, Magyar Köztársaság Nemzetközi Kapcsolataiért award
- 2006, Megkapta az MTA doktori címét.
- 2006, Order of Merit of the Republic of Hungary (Middle Cross)
- 2006, "Együttélésre ítélve - zsidók és palesztinok küzdelme a Szentföldért" - book
- 2009, Director, Doctoral School of International Relations
- 2009, Award for the intensification of The Azerbaijan-Hungarian relations
- 2011, The history of Middle-East – the short 20th Century (A Közel-Kelet története – A rövid XX. század)
- 2012–2016, Rector of Corvinus University of Budapest

More than 250 of his works were published, out of which more than 50 are books, excerpts or independent publications. Spoken languages: English, German, Russian, Arabic.

leadership system and so forth. Moreover we had to alter the style of the University's leadership system etc. I emphasize these in particular, because as the Lord Rector said earlier, today a stable and reliable University is being handed over to the new rectorate. I envy them slightly, to be frank. It seems that they will be able to begin their work under more calm and stable circumstances.

Z. Sz.: It would be difficult to add anything else. I can only confirm that it had indeed been preserving the University a sovereign institution of higher education that was the greatest challenge. There were moments when it seemed we would not be successful. Despite that, I think we have gotten past that period and – in light of all the internecine issues mentioned by my colleagues - it was not an easy task to accomplish.

Zs. R.: Another example comes to mind. In 2012, if I recall correctly, the number of state-funded students was reduced by 95% in our courses of economic sciences. In business courses we had 0, I emphasize, zero, state-financed spots, but despite that 7% more students applied than in the previous year. When we got the numerical data, we first thought that they had made a typographical error and omitted a 0. Small things like this complicated life.

You anticipated our questions again and answered proactively.

Zs. R.: We seem to be reading your thoughts.

I will have a question regarding the Chancellery. But the next one is how you would rate the success of restructuring the university after separating the Buda faculties.

Zs. R.: The process itself was parallel to restructuring the faculties in the Pest Campus, so it was successful. The guidelines we had found of particular importance and thought could be improved upon were included in the IDP. Restructuring individual faculties happened according to this. I think this concluded without major problems.

„This rectorate leadership will be remembered in our University's history as the one, under which it regained its previous name and renown as well as returned to its traditional roots. We can all be proud of that.”

Zita Paprika Zoltayné PhD

Z. Sz.: Joining to what the Lord Rector said, I think these changes carry the seeds of further advancement and development, whether the possibility of developing international courses or long-term research and development of areas of study such as Economic Information Technology or educational and research portfolios regarding sustainable development. Not necessarily as independent faculties, but these could be the first steps in the direction of future courses that will

augment our existing traditional courses in economic and social sciences and lay the foundation for the continued development of the University.

M. G.: Interestingly, it seems we've come a full circle to the conditions 25 years ago. Namely, the course traditionally called economic science. Of course, this is not entirely the case, because there are prominent faculties in social sciences as well at our University. Economic Information Technology is unit of organization that might conceivably receive its own faculty one day, but that is for the future to decide. I am certain that there will always be debates about which faculty a narrower field of science should belong to. Particularly between the faculties of business economics and economic sciences, even if certain fields of studies can be divided. For example the study of Money and Finances has areas belonging to the Faculty of Economic Sciences and corporate areas belonging to Corvinus Business School. But there are fields of studies that cannot be so adequately divided, which – in and of itself – is not a problem. The important thing is that the various faculties should be able to cooperate with each other. Here, courses related to economics have always been famous for the fact that students – even the ones studying business courses – get introduced to social and macroeconomic studies as well. They remarked, primarily in the '90s, that London City had been full of Corvinus graduates, (although back then the university was not actually called Corvinus), because they simply considered their broad skills to apply the knowledge in macroeconomics and social sciences, which they had received in business courses, marvelous.

Z. Sz.: Let me mention another thought, internal changes did not reduce the differences in size between the various faculties that we see today. There are three faculties in total, but each with vastly different numbers in terms of students and teachers. In itself, it is not a problem, but a more equal division should be observed if another such reorganizational measure comes to pass. We brought this subject up during discussions and preparations, but it didn't manifest during the restructuring process. I am not saying that this is generating conflicts or tension that cannot be handled and resolved, but it probably warrants at least some attention next time.

So what do you think still needs reforming at Corvinus University?

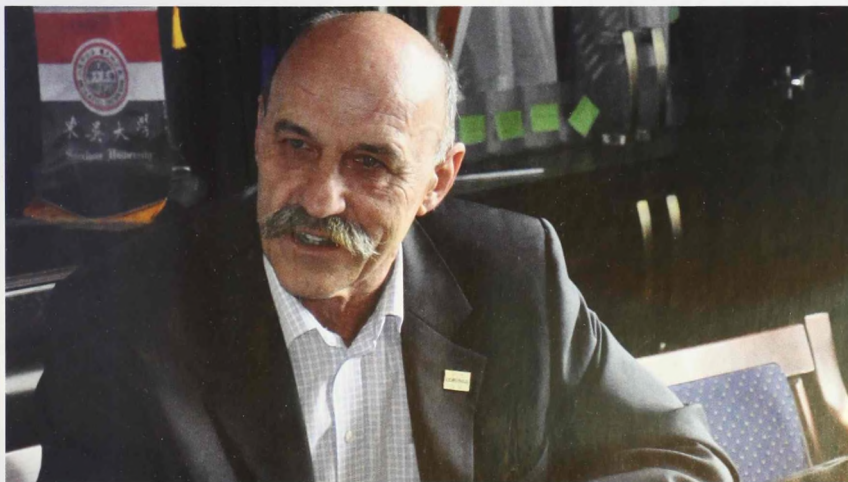
(Laughter)

It take it there's room for improvement then.

M. G.: I am certain of it. External factors change so rapidly and this is very difficult to handle in education, because cycles are just so long. Let us take the following example: we or one of our faculties comes up with the idea that we should launch a new Masters course.

If everything goes according to plan, we will get our students two years thereafter. Then it becomes apparent 1 or 2 years later, because the demands of the market change constantly that we do

not need such a course after all. Then 5-6 or even 8-10 years pass and we still have students in that particular training program. Or a PhD student comes into the office today and asks how many years from now would he be able to lecture. There's a very lengthy cycle that characterizes higher education and the rapidly changing working environment. This cannot always be handled properly, flexibly, dynamically or with good results. Thus, there will always be things that need changing. I do not think that I would be able to tell anyone what should be changed *tomorrow or the day after*, because demands change so swiftly. Our product is a successfully graduated student, but demands in the employment sector change rapidly. We can hear that in different radio shows that certain jobs are going extinct. And we're not talking about jobs that existed 200 years ago, but gone today, but jobs that we still have today, but will be superfluous in ten years. Obviously it is not

easy to direct higher education in this situation in a manner that its training structure is always up-to-date, because demands just change so fast.

Zs. R.: Those areas within the university that need change apply to higher education as a whole. Certain changes would be necessary in both, such as raising teachers' and lecturers' salaries. The draining effect of the market is very pronounced, particularly in the field of economic studies. A well-educated lecturer can enter the market demanding a much higher salary abroad than in Hungary. And I'm not just talking about Western European countries anymore, Hungary is now lagging behind Central and even Eastern European countries in this. Fortunately, even the government realizes this effect now and is now undertaking certain measures. Another problem is certain students' tendency to work and study at the same time. Obviously one person cannot be in two places at the same time, so it is only at the exam that you meet a student for the first time, claiming he could not attend any of the seminars because he had been working. I think this is another

areas that needs changing. I believe that an entire generation is missing that would be able to replace those colleagues now entering retirement. But this is long-term strategy and human policy again. It is important to apply new methodology, learning assets

and e-learning as a whole, as well as other things. I believe we could improve areas of research and tenders in addition to education as a whole. There are other fields of study, such as external relations

and communications that should be strengthened in the future.

Z. Sz.: I will continue the school of thought begun by the Lord Rector. It is not coincidence that the IDF emphasizes renewing the methodology of education. I believe we can carry out significant improvements in this area. We must be very deliberate to put measures directed towards achieving modern, contemporary methods of education to the forefront. We are not only significantly behind American and Western European universities in this, but we must also first achieve the level evidenced by other institutions of higher education within the region. We have carried out the first steps of this catch-up process if the lecturing center continues to function with a primarily digital learning profile. Young experts, who can offer our existing lecturers methodological support on how to best convey knowledge during seminars and teamwork exercises, are now available. Another very important task after the separation of the Buda Campus is the strengthening of research- and tender-related activities. Our research potential has significantly diminished with the loss of the Buda-based faculties, and they are now centered on the fields of social and economic sciences and management. We must look for our new competitors here. We must be very deliberate, we must secure as much national and international funding as possible for our research and tenders for our colleagues. There are certain signs that we are on a course of improvement, such as student and conference attendance allowances from the HNB. Also, we just got the notification from the Excellence Program that next year many more undergraduate, graduate and post-graduate

students would be able to apply for research scholarships, and what is more, even doctorandi, doctor candidates and post-doctors would be able to apply. This is another measure that will allow us to strengthen our fields of research. It is also clear that our Székesfehérvár Campus investment is a green-field one. We must launch courses at a new facility, which is a real challenge. I would like to add that we will definitely need to carry out improvements there.

M. G.: Let me add another thing regarding research and international impressions, because otherwise people might get the idea that we are in a bad situation with the loss of the Buda Campus. This is fundamentally true, of course, because international leaderboards do not work with proportionate numbers but rather observe the total number of publications and references, thereby helping larger universities. Research and publication is very important, naturally as said by the Lord Vice Rector, but we will not be able to reclaim our former position on international leaderboards simply because without the Buda Campus we are smaller, meaning fewer publications and references to us will be made per year. But let me return to the methodology of education for a bit: it is extremely important, albeit it does not work without students. If he does not want to attend classes, it will not matter what kind of methodology we come up with. It is particularly horrible because in this multinational world, the same company employs students in both Hungary and, say, Germany. It would not even occur to this very same company to employ student interns in full-time jobs in Germany, like it does here. Moreover, we could say with a

Mihály Görög PhD
(Törökszentmiklós,
1951)

Business School:
Department of
Strategic and Project
Management

Career:

Higher education qualifications:

- 1972–1977, Budapest University of Economic Sciences,
- 1995, Harvard Business School, AMP: ISPM Program

Scientific degrees and awards:

- 2001, Dr.Habil, BUESPA
- 1993, candidate (CSc) PhD
- Public activities on the university (memberships in university bodies):
- 2012 – Vice rector for development
- 2005 – Head of Department, Department of Strategy and Project Management
- 1992 – 1996 Vice dean, Faculty of Management and B/A
- Important visiting professorships, study tours:
- 1991, 4 months - University of Manchester
- 1990, 9 months - University of Amsterdam

Awards, honours, titles:

- 2011, Pro Universitate Award, CUB
- 2010, Kutatási Kiválósági Díj CUB
- 1998, Pro Universitate Award, BUESPA
- Field and branch of science: Business Economics and Organization studies
- Current fields of research: Organizations' Project Management
- Previous fields of research: Project cash flow planning and control modelling
- Project Management, Project marketing, Theoretical usage of project management tools
- Memberships in scientific or professional bodies/organizations:
- 2011–2013, Member of the Hungarian Academy of Sciences, 9th faculty, Business Comitee
- 2004–2006, scientific advisory board membership, IPMA
- 2007–, Co-chairman PMUni

slight exaggeration that a typical employment ad is looking for fresh graduates with at least three years of leadership expertise. So if you do not have work experience, you fall behind on the market. This same company refrains from doing so in Germany, because

social norms are different there. So I think there is a lot of room for improvement. I am not saying this because I am a teacher, but because I still remember – however long ago it was –, when I was student. I know that is a period that can never be brought back. Those relationships and friendships made then cannot be substituted later. The market forces the student to work, preferably full-time, meaning he will not attend classes, regardless of what kinds of methods of teaching we devise. Students often cite that they do not attend classes because they can learn what they need from textbooks. That it is not so simple. It is not the same, whether you are reading high school mandatory literature (e.g. *'The tragedy of man'*) in a 7-page summarized version, because they might be asking questions about it or going to the theater and watching it in person. It may not be performed by first-rate actors, but it is still significantly better seeing it in person than reading about it in 7 pages. There are many facets to question, one of them being educational methodology, but it is a much broader subject than what the leaders of the University can address alone. We need to cooperation of the students, because we can only bring about change together, and only if students realize that it's not only possible, but useful to attend classes in person.

These are delicate questions. According to my information, you

spent time abroad in missions in locations such as Cairo, Amsterdam and the United States. Have you experienced methods or measures that you think would be worth applying here, at home?

Zs. R.: To say that they had been actual missions would be an exaggeration at best. When I spent significant time abroad, I did so as part of a scholarship. I spent time in a research institution in Cairo multiple times, for months on end. That was the only time I spent a long period elsewhere. I don't think that after 30-40 years, experience gathered then would have relevance on the subject at hand. Although, I concluded from several brief visits to multiple institutions of higher education in the Middle East that developing higher education in general is being treated with the utmost importance from Egypt to Saudi-Arabia.

M. G.: I spent nearly two semesters as a guest researcher at the University of Amsterdam at the beginning of the '90s. Their education then wasn't dissimilar to ours. What was vastly different had been my time spent at Har-

vard Business School, but what I learned was why one should not copy measures wholesale from one institution to the other. HBS' methodology was wholly based on case studies then, although today they are moving towards seminars. I saw the drawbacks when I met an executive MBA student, who already had his Master's degree. He approached me and asked me to explain what a matrix structure was. He had been educated with case study-based methodology and had never come across the term "matrix structure" before. Then he got a case study that had the words "matrix structure" in every other sentence". He did not understand it. I realized then equal measures are just as good in when applied in education as they are in other fields. Symposia serve the purpose of easing students into particular subjects, while seminars are meant to improve skills. Competence is a triumvirate made up of knowledge, application skills and points of view. They usually cite personality traits here as well, but that is more for seeing how an individual applies the aforementioned three factors. Every lecturer experienced that some students perform better at exams with less preparation than others, while some students do worse with more. Symposia are useful and requisite because all the explanation required to absorb a particular topic is done there, whilst seminars develop application skills. If we overemphasize

one over the other, it might not work out very well. I learned the value of equal measures, the so-called 'golden middle road', not what should be copied.

Z. Sz.: I had the opportunity to study higher education and research in the United States as part of a scholarship. One of the most important things I had noticed was that subjects were fewer, while demands were much greater. Hungarian higher education is too defocused in a sense. Not here at Corvinus though, because we have spent the past few years deliberately moving towards fewer subjects with more credits, but more tasks, symposia, seminars, individual and group work in particular subjects. Our former – and to some extent current – educational structure still shows signs of fragmentation, but I believe amongst Hungarian institutions we are still performing well. Our students attending Masters Courses are usually surprised to see only 5 subjects per semester. I believe it is better if education is more focused. It is an important international experience and obviously applying it here requires more than the observations of a single person. Colleagues, who attend foreign universities for extended periods as guest lecturers or guest researchers see this and realize that it is forward-thinking way to look at higher education. Let me also refer to doctorate courses briefly. When we introduced doctorate courses 10-15-20 years ago, we made the mistake of overemphasizing the learning period. We started courses again, symposia, seminars, despite the fact that most Western European and American schools focused on research from the first moment. This does not mean that we do not need courses at all, but they shouldn't be focused on obtaining

more knowledge or catching up. It is very important that the doctorate school is predominantly about research from the first moment to the very last. Here, in light of Western experiences, I believe we took steps in this direction in the previous years. In the following years, however, doctorate courses will be completely revamped and will continue in a new structure. All doctorate schools will be able to design their respective curriculum. It is another experience that is obvious to us now and therefore we are moving in this direction, even if it proves difficult to leave older, proven courses behind. Returning to the issue of educational methodology, in America one cannot help but see that students are so motivated to think and solve problems together with teamwork, which I believe is another phenomenon worth transplanting here and at other Hungarian institutions of higher education. There are some tricks, often simple tricks – in a good sense – to include the student in the process of learning. I will mention a simple example: I would have never thought it possible to come up with an idea for a course together with the students. At American Masters courses, the teacher designs the curriculum together with the students for the first two times, what and how they should study – in a controlled fashion and environment, of course. It makes for a totally different atmosphere if the student feels that his thoughts about the course are included in some way. A student attending a Masters course can have constructive thoughts about its curriculum. I am not saying that they are always good, merely that there are such examples. I was fortunate enough to attend a course in game theory under renowned researcher Eric Rasmussen. There,

Zoltán Szántó PhD
(Budapest, 1963)

University Professor, economist- professor and sociologist, the current vice rector of education at Corvinus University of Budapest.

- 1982–1987, Karl Marx University of Economic Sciences, economist – professor and sociology
- 1990–1993, Budapest University of Economic Sciences, Department of Sociology, senior lecturer
- 1993, candidate (CSc) Hungarian Academy of Sciences, Scientific Qualification Committee
- 1993–2006, CUB Sociology and Social Policy Institute, associate professor
- 1997, Széchenyi Professorial Scholarship (Ministry of Education)
- 2000–2004, Dean of Faculty of Social Sciences
- 2003, Habilitated at Corvinus University of Budapest
- 2004, BUESPA gold medalion, BUESPA
- 2005–2012, Director of Department of Sociology
- 2010, Order of Merit of the Republic of Hungary Knight's, Hungarian State
- 2010, Hungarian Academy of Sciences „Publikációs Nívódíj” MTA Marketing Committee
- 2010, Highly Commended Award Winner Journal of Business and Industrial Marketing
- 2012–2016, Mandatary vice rector of education at Corvinus University of Budapest

everyone brought his own topic and the professor said he would only be teaching for 50 minutes of out the available 90, the remaining 25 would be lectured by PhD students, which formed the backbone of the semester's curriculum. This created a sort of integration, a feeling that we all had a say in developing the process of learning. I believe we can in-

crease a student's motivation and interest in a course in such a way.

M. G.: This obviously depends on the particular subject and the number of attendees, and besides. I was trying to imagine this in one of our subjects at Corvinus Business School (e.g. Leading Individual Projects) that has between 440 and 500 students. I have difficulties imagining teachers and students developing curriculum together under such circumstances.

Z. Sz.: I was talking about Masters and doctorate courses and certain subjects only. There are some areas, where the end result will be many more students attending classes, because they feel part of the course - within the boundaries already mentioned, naturally.

What kind of changes did the introduction of the Chancellery and consistory bring about?

Zs. R.: It brought significant changes, although I personally had positive experience only regarding both. The formation of the Chancellery brought all non-academia-related spheres under the control of the Chancellor, along with all measures and responsibilities. If it works as intended, I believe it can make for a much easier work environment for the academic leadership. By "working as intended", I mean this position (along with the consistory) depends on the person in charge, his or her expertise, experience in working in higher education and personal qualities, namely how willing he or she is to cooperate. I have positive experience, because the Madam Chancellor is a very capable woman with significant expertise in her line of work and working in higher education in general as well as

willing to work together with the rectorate at any time. From this perspective, I can say that the system is working fine, as well individual consistories. At a national level, 95% of all consistories are made up of members nominated by their respective institutions of higher education, as opposed to the Chancellery, where literally anyone could just apply. I can say from experience, from consulting with various other rectors that the consistorial system is working well across the board. The Chancellery in general, however, is not functioning so well everywhere. Therefore, the Conference of Hungarian Rectors carried out a survey and introduced several proposals – something I can stand behind wholeheartedly – to only allow potential Chancellors with the requisite educational background to the field of study in question apply (e.g. law or economics). This was not a criteria in the first round, so colleagues with good intentions but lacking essential knowledge and background in higher education got some of the positions. So, regardless of willingness to cooperate, they were unable to help the rectorate leadership, which led significant problems. In our case this system worked out fine, fortunately. If we look back in chronological order again at where the university was in 2013, and where it has gotten since 2014, the Madam Chancellor had some role in that even then, in addition to János Lukács, the appointed Director-General. From facing significant financial problems we got to a place, where we no longer have to concern ourselves with liquidity problems, and what is more, we have a significant surplus for development purposes. We can move towards performance-oriented salaries, which is definitely a positive improvement. Regarding the consis-

tory, all three external members of the board are devoted to the university. To mention an example: all decisions were made in total consensus between the three external and two internal (the Rector and the Chancellor) members of the body. Cooperation is very harmonic and I can only say positive things about both.

„The first thought that comes to my mind regarding the rectorate leadership is a reassured, consensus building approach. The rectorate leadership and the chancellor's leadership are working in cooperation for exactly the same purposes at the Corvinus University of Budapest.”

Livia Pavlik PhD, Chancellor

Z. Sz.: Let's add, that if the Chancellery is performing so well, it is also making life much easier for the rectorate, because they will be able to focus their time and energy on academic questions and decisions. Naturally all decisions have financial facets, in making a decision a new initiative might surface for a new Masters course or a new campus. If the conditional framework for that already exists, an economic or legal study can be made and added by the Chancellery, and the two together will form the basis for the decision. This makes for a good delegation of work and responsi-

bilities, the good circumstances, emphasized by the Lord Rector, are present at our University. The IDP must first be approved by the consistory, only then can it be presented to the Senate, after consistorial approval. The members of the consistory studied, discussed and thought about the IDP thoroughly with the leaders of the University. They offered modifications, to which the institution was open.

Zs. R.: And we accepted the modifications proposed by the consistory.

Z. Sz.: Just so. It is indeed a constructive cooperation. This really depends on the professional expertise and willingness for cooperation of the people in question. That members of the consistory and the Chancellor in particular should have at least some experience in higher education should be among the basic criteria. Cooperation is positive in those institutions, where a person who already knew the inner workings of the university in question got the position. Professional expertise is a requisite but not absolute criterion. If the Chancellery works well, then it supports the operation of the university, because then everyone will be able to focus time and energy on his or her field of expertise, which makes for good, informed decisions.

We will touch on this later.
(Big laughter)

Last open question: Why do you think that the Corvinus University of Budapest is an exceptional institution of higher education?

Zs. R.: The main profile of the Corvinus focuses on economic studies or more broadly, social

„In my sight the greatest accomplishment was, that we can still talk about the Corvinus University in present tense, furthermore about a University, which has the leading positions in educational rankings and taken progress in becoming more international.”

László Csicsmann PhD

ones. The university possesses many years' worth of experience and expertise in research in both areas. I believe our institution – and let me cite minister Szíjjártó's speech from last year I think – has always been open to new concepts and innovation, change and adapting change. We are still saying today that the change of regime happened sooner at our University in the '80-ies than it did in the country's government. The University's leaders adopted a new, modern educational structure that had been up to the standards set by Western schools. I believe that adapting to the changing circumstances is part of Corvinus' brand, which got the title "Superbrands" for the sixth consecutive time this year. This brand is one of the best in Hungary. When we first adopted this name, we were afraid a little, because we did not know, how

widespread the knowledge would be, but people were able to immediately associate Corvinus with its former name "Közgáz" both in Hungary and abroad and become renowned for it.

M. G.: I too believe that the secret lies buried there. Openness, initiating and adapting to changes quickly are equally important. We have always been the vanguards of change, but that requires a certain organizational culture. There are multiple political ideologies present at the university, for sure, but we are able to talk about our differing ideals and views amicably without unduly inciting the media or causing other scandals. It is very important to create such an atmosphere here at the University. I am talking about our lecturers primarily, because they are the ones who can form an organizational structure that is not only open to innovation, but can also be the catalyst for it, should the situation warrant it.

Zs. R.: I want to mention another thing: international recognition and relations. In this field, the University is the leading member of Hungarian institutions of higher education. This means both international renown and our colleagues' widespread relations, so that they can follow international trends and standards. When changes happen, they can immediately apply them here, and function according to new standards.

Z. Sz.: Like my colleagues before me, I would like to emphasize this colorful, open and multicultural feel. Professionally, multiple trends and schools of theory coexist that offer their thoughts to prospective students. Vibrant intellectualism characterizes our atmosphere, rather than dogmat-

ic zeal that "I am the only one possessing the truth!" I would also add our excellent students here. The quality of this institution of higher education is greatly affected by the large number of quality students we are proud to have. That extremely diverse and long-standing student life here with many traditions, which characterizes Corvinus university, from specialized colleges, through student organizations and the Student Union to self-organizing groups, everyone can find a group he can associate with according to personal fields of interest, views and philosophy. I would risk to add, within these groups and organizations our students get experience and form friendships that last far beyond their terms of study here. We see that to this day from our alumni at annual gatherings: people who graduates 20-30 years ago are still in contact with each other. This sort of interpersonal connectivity is part of life at the University so much that it directly affects our excellence. If our theoretical and empirical research is considered of cutting edge quality, it will also affect Masters and Bachelor courses underneath it. I think this was one of the main contributing factors that has made Corvinus a brand of international renown and recognition. Just now our delegation return from China. The name Corvinus is known there, despite the fact that it was only adopted a dozen or so years ago. Students also contribute greatly along with their tendencies towards new initiatives as well as their SSG and NSSG-related activities. Many exchange students come here as part of the Erasmus program and our international students have always been exceptionally satisfied with the services provided here at Corvinus University, so much so that our

institution is constantly rated 9,5 on a scale of 10. News travel and these processes naturally augment and strengthen and empower each other.

M. G.: They go abroad and carry our fame because they perform exceedingly well. I have heard many times students saying that they only truly appreciated how good Corvinus was after having returned from an Erasmus program.

„We were able to discuss all matters relating to the rectorate and the various faculties, even those, where agreement was not unilateral. An example, the rectorate considered financial stability paramount, even at the faculty level.”

Erzsébet Kovács, PhD

Zs. R.: Yes they travel abroad, and after a semester they claim that Corvinus is at least as good as the institution they visited, if not better. Students at home also tell each other that it is worth coming here, so they are also spreading the fame of Corvinus. We have a good standing and market appreciates our diplomas with good salaries.

I will address the Lord Rector now. I would like to ask what your main goals had been when you were elected to this position and to what extent they were realized.

Zs. R.: Our primary goal, the survival of Corvinus University has been achieved. Another goal was furthering the idea of internationalism, which also came true. What have not been able to achieve was maintaining control of the Buda Campus, which did not remain within the institution. I considered this separation unnecessary. Besides these, revamping and modernizing our organizational structure has also been mostly accomplished.

This had been the most difficult time ever faced by the University. If not for these obstacles, mainly in the first two years, we could have achieved more, because most of our time and efforts were expended on the daily fight to survive, we couldn't even think about improvements or expansion.

We faced great uncertainties in the external environment regarding legal issues. For a very long time, there simply was no overall strategy for higher education, so we had no standards to conform to. When our very existence is being restructured, when more and more assets are being taken away each day and when even our maintainers have no clear concept or strategy, it is nigh impossible to think about anything other than what is required to survive the next day.

In the past few years we had opportunities for developments and improvements and we took advantage of what we could and made quite a few achievements. As the Lord Vice Rector put it, we are somewhat sad (but also happy) that the new rectorate can be

gin their work under much more favorable circumstances than what we had been forced to start under.

As it is well known, the Lord Rector is a well-known expert and researcher of matters regarding the Middle East. I read and cited one of your articles in a well-known magazine in my own thesis. I would like to ask that despite the change in rectorate leadership, will the Lord Rector as a professor, remain part of life here at the University? Will your number of classes increase perhaps (with this recent increase in free time) and will you teach other subjects, because matters regarding the Middle East have never before been as important as they are now?

Zs. R.: To tell the truth, I do not want to get many more classes in the next period. I even had one or two subjects as Rector and I would like to keep those. What is more, in the next autumn semester I will again be teaching a course (like in the previous one) at Sapientia University in Cluj-Napoca, Romania, at their behest. Also, I have recently had the pleasure of having been appointed as the chairman

of the Doctorate Council and I remain the head of the Doctorate School of International Relations. Regarding the Doctorate Council, as alluded to by the Vice Rector, there will be changes in doctorate courses, which will consume a lot of time and effort. Any time freed from administrative efforts I would like to – first and foremost – spend publishing my works. I am planning on writing at least two books and three or four more

serious articles. I've always been writing something, but what I have published so far is quite far away from what I would expect from myself, what the HAC would expect from a long-standing member of a doctorate school and chairman of an ADC. My last book was published in 2011 and since then I could not even bring myself to think about writing another. You cannot write a book if you can only spend 3 hours working on it this week and 2 the next. So, I want to primarily focus on

publishing my works, because I need to restore my inner peace after this frustrating period. Naturally, I followed what has been happening in the Middle East as Rector, but a serious study or book needs time. Right now, I plan to write a comparative study about religious fundamentalism, comparing Jewish, Christian/Protestant and Islamic fundamentalism. Essentially, it is almost done, the facts are compiled, they are here in my head, I just need to sit down and write it. Just now, the Senate accepted the proposed Institution of Creative Freedom, and I entertain the thought of taking them up on it. One of the next two semesters I would like to

spend on sabbatical, I just cannot tell which one yet, due to size and importance of upcoming matters. I also plan to remain a participant of the University's life in general, offer my advice to the new rectorate leadership and handle matters relating to doctorate courses, because they are also very important. I am also working on detailing and expanding upon certain areas of the various cooperative agreements and pacts struck with the Hungarian National Bank and the Ministry of Foreign Affairs.

corvinusmédia

HALLGATÓI MÉDIAKÖZPONT

Hirdessen nálunk !

IMPRESSZUM

Magyarország legrégebben megjelenő felsőoktatási lapja
Alapítva 1951

FŐSZERKESZTŐ:
Gelencsér Ferenc

FELELŐS SZERKESZTŐ:
Varga Virág

ARCULAT:
Kajos Barnabás

ANGOL SZÖVEG:
Bekker Balázs, Merszényi Ákos, Nagy Márk András

SZERKESZTŐK:
Bittó Virág, Fadgyas Lili, Kemény Gabriella,
Mikus Áron, Popovics Lili, Taksonyi Boglárka

KIADJA:
A Budapesti Corvinus Egyetem rektora és a HÖK elnöke

NYOMDA:
CC Printing kft. • www.ccprinting.hu

SZERKESZTŐSÉG:
Corvinus Hallgatói Médiaközpont
Budapesti Corvinus Egyetem,
1093 Budapest fővám tér 8. II. emelet 233.
06 1 482 5603
info@corvinusmedia.hu
www.corvinusmedia.hu

ISSN: 0230-7529

corvinusoffline
HALLGATÓI MAGAZIN

corvinustv
HALLGATÓI TELEVÍZIÓ

corvinusonline
HALLGATÓI PORTÁL

